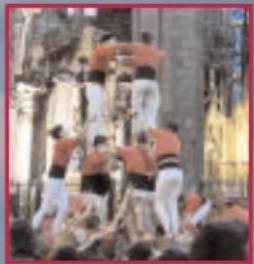

l'URC

**una revista
castellera**

**número 40
setembre 2018**

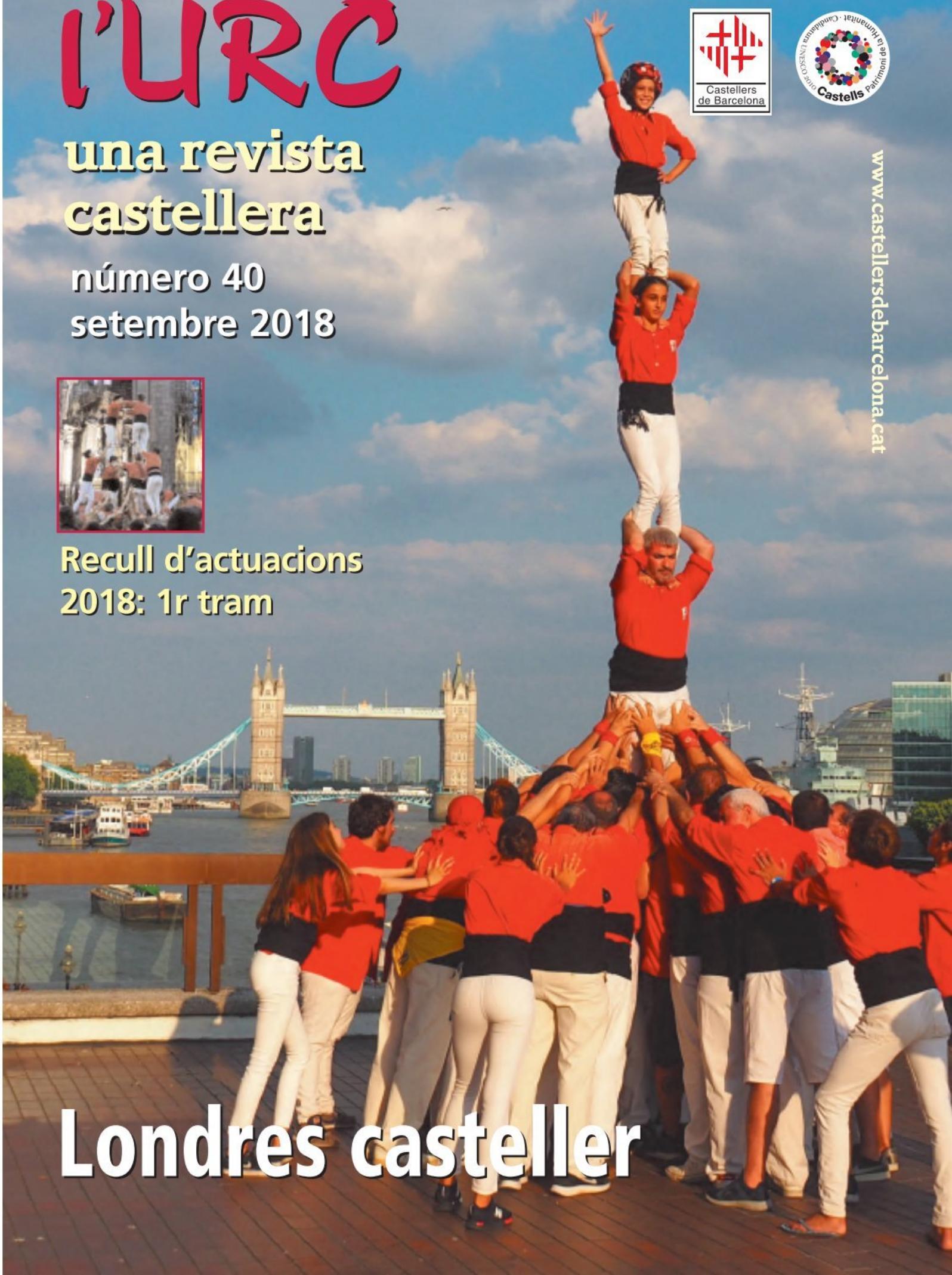

**Recull d'actuacions
2018: 1r tram**

www.castellersdebarcelona.cat

Londres casteller

Editorial

Reiniciem el segon tram de temporada amb un nou URC, i ja en són 40!!! Fidels com sempre a les nostres fites importants de la Mercè.

Un URC que ha costat més de fer que altres números i és que de la mateixa manera que passa a les diades, la gent aquest cop s'ho ha pres més tranquil·lament i els compromisos assolits no s'han completat.

Afortunadament, però, amb esforç hem aconseguit que pugueu tenir aquest URC a les vostres mans.

Un esforç que ha de ser igual d'intents a l'hora de fer castells. Per davant tenim poc més de dos mesos amb grans diades com les de la Mercè, Concurs, Les Corts o El Clot. Diades que han de ser claus per fer una gran temporada amb la vista posada en el 2019, any del nostre 50è aniversari i on hem de demostrar la força que tenim i els anys d'història que ens avalen.

Gaudiu d'aquest URC i gaudim tots dels grans castells.

Consell de Redacció:

Pepe Dobao, Assumpta Durà, Eli Hernández, Toni Mañané, Mery Mañané, Xavier Martí, Frederic Planas, Jaume Plana, Robert Saugar, Albert Tarragó i Axel Vilaseca.

Col·laboradors:

Paula Álvarez, Jordi Arderiu, Marius Arias, Lluís Bachs, Raül Barrera, Neus Caravaca, Josep M. Casanellas, Oriol Costa, Salvador Dalí, Maria Assumpta Durà, Arlet García, Itziar García, Jordi Gras, Jordi Guirado, Paco Igual, José Luis López, Olga Lozano, Irene Mañané, Mery Mañané, Toni Mañané, Xavier Martí, Eduard París, Frederic Planas, Jordi Planas, Eduard Prats, Gemma Prats, Teddy de la Rosa, Robert Saugar, Dan Smith, David Tarrats i Àxel Vilaseca.

Fotografia:

Maite Gomà, Rubén González, Toni Guasch, Gabri Guzmán, Oriol Meléndez, Natàlia Mocholi, Christian Muñoz, Salvador Pons.

Il·lustracions:

Albert Tarragó

Correcció:

Maria Assumpta Durà, Mery Mañané, Eduard París i Consorci per la Normalització Lingüística

Publicitat:

Arnau Lleixà i Albert Torrella

Maquetació:

Frederic Planas

Edita:

Castellers de Barcelona

Impressió:

Empòriumgràfic

URC:

urc@castellersdebarcelona.cat

Castellers de Barcelona

C/ Bilbao, 212-214 - 08018 Barcelona
Tel./fax/cont. 93 498 27 28 - Mòbil 609 32 77 56
colla@castellersdebarcelona.cat

El Consell de Redacció no es fa responsable de les opinions reflexades en els articles dels seus col·laboradors.

Fotografia principal de la portada: Gabriel Guzmán.

L'URC

una revista castellera

SUMARI - EDITORIAL 1

EL RACÓ DEL CAP DE COLLA 2

Jordi Planas

ENS PARLEN ELS CONSELLERS 3

Toni Mañané

COM VIUEN ELS CASTELLS... ELS CONTRAFORTS 4

Maria Assumpta Durà

EL RACÓ DE LA CAP DE CANALLA 6

Irene Mañané

LA CANALLA DIU... 7

Paula Álvarez

LA CANALLA PINTA 8

Itziar García i Arlet García

ACTUACIONS 2018 (1a part) 8

ENTREVISTA A MANEL ENSEÑAT 30

Toni Mañané

ELS PILARS DE CLOENDA 32

Màrius Arias

POT UN CASTELL POSAR LLUM SOBRE EL CARÀCTER CATALÀ? 33

Dan Smith

ENS DEIXEN EL MIQUELO I EL DAVID GASCÓN 34

Eduard París

CARTES A L'URC 35

LA NOIA DE LA PLUJA 36

Frederic Planas

QUAN EL CLOT VA SER NOTÍCIA A MADRID el 1841 37

Xavier Martí

UNA ESTACIÓ AL PARC DEL CLOT 38

Xavier Martí

SÓN ELS NOSTRES VEÏNS: L'ORFEÓ MARTINENC 40

Jordi Gras

El racó del cap de colla

Jordi Planas, cap de colla

Som al segon tram de la temporada, i això significa que toca recollir els fruits que ja vam començar a treballar al febrer. La feina del primer tram ha estat vital. La constància dels qui heu estat a assaig dia sí dia també malgrat els resultats no sempre ens han acompanyat, malgrat els esdeveniments se'n han anat girant a la contra, ja sigui per baixes, pluja... Els qui heu seguit al peu del canó cada dimarts i cada divendres al local, cada cap de setmana a les actuacions, i també a cada *bolo*, a cada reunió de Tècnica, de Junta, d'activitats, de comunicació... És per això que voldria començar aquest breu escrit com començo tots els discursos després d'assaig: gràcies.

El que ve ara és més intens, però més agraiit. Arriba l'hora dels castells de 9, ara sí. Aquest any, més suats que els últims anys. Degustem-los també amb molta més intensitat. Tocarà seguir treballant, tocarà ser-hi ara sí a cada assaig, de dimarts, de dijous i de divendres. Voldrem fer castells de 9, i els castells de 9 requereixen de molta gent. Fer-los bé, que en sabem, també és fer-los amb molta gent. Queden set setmanes de temporada. sis dimarts, set dijous i set divendres. I d'aquests, tres caps de setmana lliures. Marqueu-vos bé les actuacions al calendari perquè fareu falta a totes.

El primer pas serà aquesta Mercè on ens toca tornar al lloc que ens mereixem, els castells de 9. Toca descarregar-ho tot, i fer-ho bé, amb comoditat. I si cal

treure les armes per defensar algun castell, ho farem.

El que ve ara és més intens, però més agraiit.
Arriba l'hora dels castells de 9, ara sí

La lluita és a la nostra identitat des de fa quasi 50 anys. Per tant, toca lluitar a assaig per acabar novament dominant els castells de 9, i per assentar les bases d'un 50è Aniversari històric en tots els àmbits.

Les proves de 5 de 9 amb folre i 2 de 9 amb folre i manilles fetes els darrers anys demanen tornar a assaig. Fem la feina i tornarem a veure-les, perquè som bons i podem fer el salt. Per això insistim: és imprescindible que assolim un plus als assajos i actuacions per poder dominar amb comoditat els castells de 9. Si encara no heu vingut, veniu. Si encara no heu portat tots els vostres amics i familiars a la Colla, porteu-los. Si podeu fer un esforç extra, sigui en assistència, concentració o compromís, feu-ho. La Tècnica us estem esperant. Fem el salt?

El pom del 3 de 8 de fet a Nou Barris

El moment de tancar la pinya del 5 de 7 de Vilanova

Ens parlen els consellers

Toni Mañané

El passat 10 de maig, el nostre local va acollir la presentació del llibre "Pit i amunt", escrit pel periodista i casteller de Poble Sec Benet Íñigo. Per aquest motiu vam cursar invitacions al conseller de Cultura a l'exili, Lluís Puig, i al conseller de Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència, i casteller, Raül Romeva, empresonat aleshores a Madrid.

El company Räul Romeva ens va enviar des de la presó d'Estremera una carta dibuix en la qual es veia un pres aixecant un globus en forma de flor i el text "**Pit i amunt, companyes i companys! Fem que l'aleta toqui el cel**". Per la seva banda, el conseller de Cultura ens va fer arribar un tall de veu que va ser emès abans de la presentació del llibre i que deia:

"Molt bon vespre a tothom. Sóc en Lluís Puig, Conseller de Cultura, i no em volia perdre aquesta presentació del llibre que feu avui, "Pit i amunt!". Vull felicitar primer, doncs, el periodista i casteller Benet Íñigo i felicitar també la colla Castellers de Barcelona per aquest acte i pel que sé que esteu fent tota la cultura popular en suport al procés que estem vivint de manca de llibertat, de manca de democràcia.

Cadires buides a la sala d'actes reservades als consellers absents

Tinc algun mocador groc que m'ha arribat enguany dels que heu elaborat, cosa que ha fet que... ens ha tocat la fibra enormement. Tots els consellers que estem aquí a Brussel·les tenen ja aquest mocador, símbol de la protesta enguany.

Per tant... Escolteu, no m'allargaré massa, vull dir-vos que per a mi és un any important, pel premi, pel reconeixement que em va donar la CCCC a la Nit de Castells a Valls i, a més, sabent que també tindreu molt present aquesta nit el company Raül Romeva, empresonat injustament. Per a tots ells, els qui estan empresonats, el meu més gran sentiment d'injustícia i d'impotència, i per a tots vosaltres gràcies i felicitats pel que esteu fent. Una forta abraçada i que sigui un gran èxit aquest llibre!"

Missatge que va ser acollit amb aplaudiments pels assistents.

Davant la impossibilitat d'assistència dels consellers, vam reservar dues cadires amb la seva foto i un llaç groc.

**Mª VICTÒRIA
GÓMEZ I TRAVESSET**

ADVOCADA

Passatge Puigmadrona, 4

08026 BARCELONA

Mòbil 650 430 304

e-mail: gomeztravesset@icab.cat

Com viuen els castells... els contraforts

Maria Assumpta Durà i Guimerà

I seguim la sèrie "Com viuen els castells..."; aquest cop el protagonisme és dels contraforts. He començat per cercar definicions per aquesta peça del nucli casteller. Us n'ofereixo un parell:

1) **Contrafort**: casteller que es col·loca darrere del baix agafant les crosses, evitant que s'enfonsi o es desquadri el castell (Cultura Popular, barcelon.cat).

2) Els **contraforts** se situen **darrere dels baixos i els empenyen amb el pit** per tal de aquests no caiguin cap enrere pel pes del castell (xarxanet.org).

No sé vosaltres, però, o ets una gran experta en el tema o les definicions aportades per aquests dos webs m'aclareixen ben poc què fa aquest membre del trencaclosques. No pot ser una castellera? Agafa les crosses pel coll, els braços, la mà? El contrafort controla tot el castell? El baix ha de caure cap enrere? Déu n'hi do! Sort n'he tingut d'haver trobat uns quants experts en el tema! Després d'haver xerrat amb ells us puc oferir una explicació més detallada i, crec, més aclaridora.

La posició de contrafort, com en general totes les que formem part del nucli, és essencial per compactar el castell. La seva feina consisteix a donar estabilitat als baixos i a les crosses. Bàsicament es tracta que el baix –que suporta tot el pes– no se'n vagi cap enrere, controlant amb el pit la seva esquena (endavant i endarrere) i amb els braços, agafat a les faixes de les crosses,

Tots coincideixen en que caldría constituir equips de baix, crosses i contrafort fix per tal que la componetració fos més gran

els costats del baix (esquerra i dreta). En cas que el castell es deformi, ha d'intentar mantenir la rengla el més estable possible. Ara sí, no?

Doncs, ha arribat el moment de presentar-vos els protagonistes d'aquest article.

Toni Mañané, que és a la Colla des de dues setmanes abans de la Mercè del 2003, va pensar en entrar que això era bufar i fer ampolles, però el temps li ha demostrat que els castells són effi-

mers i que no sempre és alegria. En **Germán Simón** és el més veterà de tots, porta 40 anys a la Colla des que dos amics de l'Esbart Comtal el van convidar a l'actuació de Martirs Street i aquell ambient el va enganxar a fer castells. En **Xavi Gascón** va aparèixer pel pati el setembre de 2008 per veure el seu germà i la Sílvia (la captadora de castellers número 1) el va acabar embolicant. I en **Szabolcs Németh** va arribar a la Colla fa quatre anys de la mà del Cinto, que el va convidar a veure el concurs casteller bianual.

Què vas sentir en fer el teu primer castell de contrafort?

Quasi ja no me'n recordo –diu el Germán–. Cal dir, però, que quan jo vaig començar a fer de contrafort agafàvem directament al baix per sota les aixelles. En Szabolcs, molta tranquil·litat i moltes ganes de fer-ne més. A assaig –respon en Toni– una experiència nova, però a plaça una gran satisfacció en veure que es descarregava el castell. En Xavi, una sensació intensa de molta més participació i col·laboració en la conquesta del castell.

Tots ells han fet castells des de 6 fins a 9. Si els preguntem quin ha estat el més dur, les respostes són d'allò més variades.

En Germán respon que tots aquells en què el baix s'enfonsa o pateix més del normal; aleshores cal donar-ho tot i més per salvar el castell i evitar lesions greus. En Szabolcs diu que el 5 de 9 amb folre, que sempre li ha quedat en intent i té moltes ganes d'aconseguir carregar i descarregar aquesta supercatedral. En Toni contesta: si no recordo malament un 3 o 4 de 9 amb folre de la Mercè de l'any passat, en què vaig acabar amb un genoll aixecant al baix i dos peus sobre la mateixa espalla. El vam descarregar!, i l'esforç va valer la pena.

El contrafort, darrere el baix preparat a tancar la pinya del 4 de 8 a Vilanova

La resposta d'en Xavi ha estat: per mi els castells més durs són els que van amb agulla; l'espai queda molt reduït i com els braços no agafen les faixes de les crosses (els contraforts mantenen els braços agafats entre ells) és molt més difícil ajudar a la conquesta del castell.

Diferència entre contrafort de pinya, contrafort de soca i contrafort de folre?

La diferència essencial és que el folre pot bellugar-se i pateixes més que a terra. Has de saber patir i intentar transmetre tranquil·litat a tot el nucli encara que algú s'estigui morint, ens explica en Toni. En Germán matisa, a pinya agafes faixa a les crosses igual que al folre i en canvi a la soca agafes la faixa del baix. En Szabolcs diu que a la pinya és més feina física, a la soca és més comprimit, en cas del folre és més d'equilibri. La feina al folre és la mateixa, amb la dificultat de tenir els peus a sobre de la soca i no pots escollir amb la mateixa precisió on recol·locar els peus com quan els tens a terra, respon en Xavi.

Quina és la manera de formar-se i de treballar?

En Germán és partidari d'intentar formar equips de treball fixes (baix-crosses-contrafort), però diu que és molt difícil d'aconseguir. En Toni vota perquè sempre hi hagi l'equip fixat perquè diu que és un treball en equip en què has de saber les teves mancances, les teves possibilitats, però sobretot les del teu baix, les teves crosses i el teu primeres. Que una sola indicació sigui necessària per corregir la posició, o sobretot saber en quin moment pot defallir el baix i ajudar-lo. En Xavi respon que generalment és el baix qui marca la pauta, que és molt important les crosses, per l'alçada, però que en canvi l'alçada del contrafort sense variar molt les mides, té una mica més de marge.

Alguna diada que recordis en especial, sigui per bé o per mal.

Per bé, la meva primera torre al folre de contrafort, diu en Xavi. Totes les diades són especials, diu en Toni. Molt especial per a mi va ser el 3 de 9 amb folre de Vilanova el 2004 on es va estrenar la Irene com acotxadora, era tercera ronda i si no descarregàvem aquell castell perdíem la categoria de 9. Les llàgrimes i els petons van córrer a dojo a la Plaça de la Vila. Menció a banda mereix la temporada 2014 on setmana rere setmana anàvem aconse-

El nucli del folre de l'intent desmuntat de 3 de 9 de Màrtirs

guint noves fites. També són especials l'actuació dins la cova Mairu, o el "go, go, go" de Frankfurt ambdós al 2009 o el 3 de 7 del campionat de natació el 2013. En la part negativa, l'actuació a Plaça Catalunya el 2009 durant l'espectacle del *persona non grata* Pau Riba qui va provocar una caiguda greu i que afortunadament no va tenir major transcendència. En Szabolcs té en el record l'intent fallit del 5 de 9 amb folre de la darrera temporada. Per bé, l'aniversari del 2013 i un castell, el 3 de 9 amb folre. En baixar vaig pensar: per fi! ja que després de nou anys tornàvem a recuperar els castells de 9, comenta en Germán.

Acabo l'article demanant-los si poden afegir qualsevol comentari, observació o anècdota.

En Szabolcs comenta: el dia quan no podré fer castells ho trobaré a faltar molt, moltíssim! En Germán diu que en té tantes, que no té prou espai a la revista per comentar-les. En Xavi respon que millor deixar-ho per a un altre dia. I en Toni acaba l'entrevisita amb aquestes paraules: "No voldria deixar de recordar dues persones que m'han marcat la meva trajectòria com a contrafort, d'una banda el Villanueva. Ell em va ensenyar tots els trucs de la posició. Era el meu baix i d'ell vaig aprendre tot allò bo que sé (la part dolenta és de collita pròpia). L'altra era l'Oriolet, que també era part de l'"Equip A", com definíem a les crosses, el baix i contrafort habituals. Va ser tan gran la compenetració entre els dos que moltes vegades no feia falta ni que ell parlés per saber què necessitava."

Ja ho veieu, la feina de contrafort és dura però gratificant. Gràcies a totes les persones que dins la colla porteu a terme aquesta tasca. Endavant les atxes!

El racó de la cap de canalla

La Canalla, sempre els primers

Irene Mañané

Ben bé no sé per on començar ni què dir que no hagi expressat ja anteriorment en altres mitjans, així que faré una breu repassada del primer tram i de la meva manera de viure-ho. Se'n presentava un tram complicat, amb molta canalla que baixava de pis i amb les complicacions emocionals que comporten aquests impassos, sumant-li la desena d'infants nous que havien d'aprendre la posició de zero. Per sort, comptava (i compto!) amb un equip de 16 persones que estan sempre al peu del canó, amb un potencial increïble per ensenyar tot el que saben als més petits. Poc a poc la feina feta va sortint a plaça i es poden veure els avenços amb la canalla nova i amb la veterana, arribant així les esperades estrenes. Però no, no tot és sempre positiu, i malauradament cada cop menys. Posar-se al capdavant d'una Tècnica té la seva responsabilitat i la seva dedicació, que en molts casos va molt més enllà de les hores d'assaig, i que en molt poques ocasions es valora. Sovint t'agafen ganes de llençar la tovallola, de plantejar-te fins a quin punt agafar un càrrec així val la pena, o inclús si val la pena tanta dedicació per només rebre crítiques. Però tot això s'esvaeix quan arribes a assaig i tens l'estima de la canalla, quan vas de colònies i tens 30 germans petits, quan veus com superen les seves pors, quan te n'adones del vincle que hi ha i que no es pot expressar amb paraules. Molts d'aquests moments especials neixen els dijous, el dia oblidat per la majoria de la gent, i essencial per als més petits. Assagen hores i hores, moltes més que un casteller de tronc, de pinya, de folre, o un músic. Són els primers en arribar a l'assaig, tant els dimarts com els

La canalla assaja hores, moltes més que un casteller del tronc, de la pinya, del folre o un músic

divendres, i els últims en marxar. Molts d'ells arriben a les quates hores i mitja d'assaig els divendres per aconseguir els objectius de la Colla, o se'n van a dormir a les 23 h els dimarts, tot per la Colla. I què reben a canvi? El pati d'assaig gairebé buit cada dijous, sense ser gent necessària per fer castells de 5 nets i sense ser atesos perquè molts tècnics han de sortir a voltar les proves. És una hora i mitja d'assaig vital perquè pugui avançar, i que després ens servirà per regalar-nos les millors aletes als castells màxims de la Colla.

Si ets membre de la Colla i lleiges això, para't a pensar les hores que hi dediquen cada setmana i la repercussió que tindria si vinguessis un dijous al mes. És un petit esforç que després queda recompensat amb l'estima i la màgia que desprenen cadascun d'ells.

Si ets dels incansables que ve cada dijous, gràcies. El fet de veure't cada dijous al pati demostra l'estima i apreci que li tens a la Colla i a la canalla. Sense tu seria impossible qualsevol repte que ens plantegéssim, i a cada aleta hi ha un trosset més de tu.

Si ets pare, mare, avi, àvia, tiet, tieta, germà o germana de canalla, gràcies per deixar-nos passar moments increïbles amb aquests tresors. Sovint ens equivocarem, aprendrem de l'error i buscarem millorar. Ningú neix ensenyat i cadascú aporta el millor que té i que sap per ells. Us demano confiança, en mi i en l'equip, i que mai dubteu que tot el que fem és per garantir el millor per ells, i que sempre buscarem la manera de veure'ls feliços.

Si ets de l'Equip de Canalla, gràcies per sumar-vos a l'aventura amb mi. Som 17 persones diferents, amb virtuts i defectes, però per mi, sou el millor equip que podria tenir. Constants a les bones i fidels a les

dolentes, demostrant-me dia rere dia que som un equip, i que mai estaré sola. I amb confiança plena en vosaltres, que doneu sempre el màxim de vosaltres i que mai els faltarà res a la canalla si seguim tots junts.

I tu, si ets canalla i estàs llegint això, gràcies per aparèixer en algun moment de la teva vida a la Colla. Hem rigut junts, hem plorat junts, ens hem enfadat, ens hem estimat, hem ballat, hem caigut, ens hem aixecat i hem sigut valents. Som una família, i hem creat un vincle emocional que serà difícil de trencar. Gràcies pel que feu per la Colla i pels moments màgics que ens regaleu. Tant de bo tothom us pogués coneixer com us coneixem nosaltres. I no, no tinc cap dubte de seguir amb l'aventura si vosaltres m'acompanyeu, que feu que

cada instant valgui la pena.

Visca la canalla dels Castellers de Barcelona, i que vinguin molts anys més tenyint el cel de vermell amb les vostres aletes!

La Canalla diu...

Somnis que es compleixen

Paula Álvarez

Vaig entrar a la Colla el febrer de 2016, per Carnestoltes. Jo tenia molta por i a l'assaig només baixava per fer espalieres amb l'Edu, però després de pocs minuts tornava a dalt amb la meva mare.

Uns dies després, unes nenes de la Colla i la meva germana, l'Emma, em van dir que ho tornés a provar, que era molt xulo i molt divertit.

Un dimarts vaig anar a parlar amb la Irene i el Robert i els vaig dir que volia fer castells. Em van dir que anés amb l'Arna, l'Aïda, el Txory i l'Oriol i que em fessin fer poms a terra.

Dos anys després d'haver practicat i plorat tant, ja tenien la confiança per deixar-me fer el meu primer castell a plaça. Va ser el 7 de 7 i ja n'he fet dos!

Més endavant vaig fer el 5 de 7, que en porto quatre, i el 4 de 8, que també l'he fet dues vegades. I ara, al 2018 estic acomplint els meus somnis!!!

Seguiré així, treballant perquè la Irene estigui més contenta i sàpiga que pot comptar amb mi.

Li dono les gràcies per tota aquesta

Seguiré treballant perquè la Irene estigui més contenta i sàpiga que pot comptar amb mi

aventura a la meva mare, a l'Emma, la Laia G, la Saray i a la Laia M i als més importants, la Irene, el Robert, l'Evita, la Mery, l'Edu, l'Aïda, el Txory, l'Arna, l'Oriol i l'Aaron.
Gràcies per tot!!! Us estimo!!!

La Canalla pinta

Arlet Garcia

Arlet Garcia 2004

Arlet Garcia 2004

Forn de pa
Cafeteria

Pastisseria
Catering

Concili de Trento, 77 T. 933 077 179
Bilbao, 206-208 T. 933 075 358
Villarroel, 193 T. 934 190 635
BARCELONA

Actuacions 2018 (1a part)

Festa Major de Santa Eulàlia

Lluís Bachs

Tot comença

L'any 304 l'Imperi Romà envia a Barcino un nou governador, Dacià, amb l'encàrrec de perseguir la fe cristiana. La llegenda explica que una jove cristiana dels voltants de la ciutat es rebel·là i, en voler defensar la seva fe davant del governador, va ser detinguda i condemnada a ser torturada. Eulàlia era el nom de la noia, i va haver de patir 13 tortures, tantes com anys tenia. Passats els anys, Barcelona, ja cristiana, pren a Santa Eulàlia com a patrona.

Al cap del temps, però, una plaga de llagostes assota tot Catalunya, l'alliberament de la qual s'atribueix a la Mare de Déu de la Mercè, fet que suposa que l'any 1687 el Consell de Cent acordi que aquesta passi a ser la nova patrona de la ciutat. Però els barcelonins continuen venerant Santa Eulàlia, com es demostra en el fet que l'11 de setembre de 1714 el conseller en cap Rafael Casanova fes voleiar la bandera de Santa Eulàlia per encoratjar les tropes catalanes davant el setge de les tropes borbòniques. Ja modernament, i com a copatrona de la ciutat, Santa Eulàlia vetlla per l'hivern barceloní. (si voleu mes informació sobre la llegenda de Santa Eulàlia, la podeu trobar a l'enllaç: www.sapiens.cat/temes/catalunya/merce-i-Santa-eulalia-una-ciutat-dues-patrones_15767_102.html)

Com sempre, la temporada castellera de la ciutat comença amb la celebració de la Festa Major d'hivern, Santa Eulàlia! Les colles dels barris de la ciutat i nosaltres, els Castellers de Barcelona, iniciem una nova temporada.

Enguany, després de l'assemblea del mes de gener, la comencem amb cares noves a la Junta i als equips tècnics: el Ramon Gil com a president i en Jordi Planas com a cap de colla.

Amb pocs assajos, però suficients per encarar la primera diada de l'any, la il·lusió i les ganes ho poden tot! El dia comença amb les matinades, i després concentració a la plaça Nova, on els castellers i castelleres es retroben per encarar la diada entre comentaris sobre com anirà la temporada. A banda dels típics de l'estil: "com prova l'any?", "quin fred fa co...".

Un cop enfaixats, encarem el carrer del Bisbe: a la plaça de Garriga i Bachs, davant de la porta de Santa Eulàlia de la Catedral, enlairem un pilar de 4. Seguim fins a la plaça de Sant Jaume. Un cop a lloc totes les colles enlairem un

Preparant la pinya del 7 a la Plaça de Sant Jaume

pilar de 4 reivindicatiu, demanant l'alliberament dels presos polítics.

La diada és a l'antiga, les colles fem castells sense esperar un ordre establert. Comencem amb el 5 de 7, després d'un intent desmuntat amb anècdota inclosa (baixada de pantalons d'un terç), que descarreguem en un segon intent. Tot seguit encarem el que pot ser el sisè 4 de 8 per Santa Eulàlia de la Colla, i un dels més matiners del món casteller, concentració i... descarregat! Com a tercer castell també descarreguem el 7 de 7.

Per acabar la diada portem a plaça dos pilars de 4 i un pilar de 5 al balcó, i aquest últim queda en intent, al despenjar-se l'enxaneta en ser enlairada per pujar-la al balcó.

La resta de colles fa castells de 7 i de 6, i cal destacar-ne la tornada dels Castellers de Sarrià a les places.

Tot comença: força, equilibri, valor i seny.

Plaça de Sant Jaume de Barcelona, 11 de febrer de 2018

Castellers de Sants:

pilar de 4 (cercavila), pilar de 4, 5 de 7, 7 de 7, intent desmuntat de 4 de 7 amb agulla, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5

Castellers de la Vila de Gràcia:

pilar de 4 (cercavila), pilar de 4, 5 de 7, 7 de 7, 4 de 7, tres pilars de 4

Castellers del Poble-Sec:

pilar de 4 (cercavila), pilar de 4, 4 de 7, intent desmuntat de 4 de 7 amb agulla, intent desmuntat de 4 de 7 amb agulla, 3 de 7, tres pilars de 4

Castellers de la Sagrada Família:

pilar de 4 (cercavila), pilar de 4, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, tres pilars de 4

Colla Jove de Barcelona:

pilar de 4 (cercavila), pilar de 4, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, pilar de 5

Castellers de Sarrià:

pilar de 4 (cercavila), pilar de 4, intent desmuntat de 3 de 6 amb agulla, 3 de 6 amb agulla, intent desmuntat de 4 de 6, intent desmuntat de 4 de 6, 3 de 6 carregat, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 (cercavila), pilar de 4, intent desmuntat de 5 de 7, 5 de 7, 4 de 8, 7 de 7, pilar de 5 al balcó carregat i dos pilars de 4

Diada de la dona a Vilafranca

Neus Caravaca

El passat 4 de març es va celebrar la Diada de la dona castellera a Vilafranca del Penedès, gràcies a Xicots de Vilafranca, els quals ens van convidar a la celebració de la quarta edició en homenatge a Carme Alomà, amb l'objectiu de dedicar una jornada de reconeixement a la presència de la dona en el món casteller, i alhora a les persones i iniciatives en favor de l'equitat i la igualtat de drets.

La majoria de les posicions de castells continuen sent fetes per homes. A les dones se les veu sobretot a les parts més altes, mentre que a les pinyes el 95 % són crosses, un dels llocs més durs de castells.

Al 2007, en un 4 de 9 amb folre dels Castellers de Barcelona hi havia una dona, la Marina, la qual va assolir un castell de 9 pisos en posició de baixos. Quant a un 2 de 7, dues dones (l'Eva i la Mireia) eren terces, i l'Aida Buaro va completar el 4 de 8 i el 2 de 7 també en aquesta posició, terços.

Les dones normalment estan més condicionades físicament, per alçada i pes, però això no treu que no tinguin les mateixes capacitats d'ocupar un lloc al castell que sigui d'home.

El paper de la dona en aquest món és molt cruel, perquè en massa aspectes encara som considerades ciutadanes de segona. Aquí i allà, es continua pensant que les dones només serveixen per tenir fills i tenir cura de la llar; però no és així, d'un temps ençà ens hem anat unint i hem anat fent feines que molts es pensaven que només hi podien accedir els homes, com és el cas d'aquí, a castellers, ja que la força que has d'exercir depèn de la posició on estiguis. A castellers tothom té el seu lloc, i el conjunt fa pinya!

Alguns ens varem animar a arribar-hi amb en cotxe, sortint de Barcelona per la serra de Collserola, i així poder admirar les precioses vistes de la Ciutat Comtal des de dalt. D'altres varem fer el trajecte en tren. Un cop arribats a la plaça Milà i Fontanals, davant del local de xicots de Vilafranca, cal Noi Noi, on també participaven la Colla Joves Xiquets de Valls, va començar tot, però amb un retard de tres quarts d'hora, ja que a l'ambulància li va sorgir una urgència d'última hora; llavors es va fer una estona de sardanes. Mentrestant, el cel s'anava posant cada cop més fosc i, just quan començàvem el primer pilar de 4, va començar a ploure. Encara rai que la colla castellera amfitriona ens van deixar anar al seu local per continuar la diada castellera.

En primera ronda varem descarregar el primer 3 de 7 femení, des de baixos fins a l'enxaneta, on els homes van donar un cop de mà a la pinya del castell. Com a baixos hi havia l'Eli, la Carol i la Chris, i com a segones, la Mery, l'Aida i la Patri, sent l'Aida l'única veterana de tronc.

Aquest castell el portava des de fora la Montse Pachón.

A segona ronda varem completar el 4 de 7 femení, faltaven dones com a baixos, però com a contraforts n'hi havia quatre. En aquest castell s'hi va sumar la Montse Pachón. I la persona que el portava, la Chiara.

Pensàvem que sols faríem dues rondes, però no va ser així, finalment vam fer el 4 de 6 amb agulla completament femení, on els homes ocupaven la pinya, i on l'encaregada de canalla, la Irene Mañané, era l'encaregada de portar-lo.

Vam aprofitar l'avinentesa per fer un castell de germanor entre les tres colles castelleres, tot i que a nivell visual semblàvem gairebé tots d'una colla, ja que anàvem vestits tots de color vermell. La nostra rengla del 3 de 6 va ser totalment femenina, tan sols va caldre un home a primeres mans. L'encaregada d'aquest castell va ser la Mery Mañané.

Per acabar vam fer pilars simultanis, per part de Castellers de Barcelona va ser un pilar de 4 que, per accident, va quedar només carregat.

Després, per acabar, Xicots de Vilafranca ens va convidar a un pica-pica i tot seguit cadascú va tornar cap a Barcelona per poder gaudir del partit de lliga de futbol entre el Barça i l'Atlètic de Madrid.

Els castells demostren que totes les persones som integradores i necessàries, la qual cosa enriqueix i fa aconseguir fites a tot el món casteller.

La força del woman power de la Colla

Local dels Xicots de Vilafranca a la Plaça Milà i Fontanals de Vilafranca del Penedès, 4 de març de 2018

Colla dels Joves Xiquets de Valls:

pilar de 4, 3 de 5 net, 2 de 5 net, 4 de 5 net, 3 de 6 de germanor, pilar de 4

Xicots de Vilafranca:

pilar de 4, 4 de 6, 3 de 6, 5 de 6, 3 de 6 de germanor, pilar de 4, pilar de 4 carregat

Castellers de Barcelona:

pilar de 4, 3 de 7, 4 de 7, 4 de 6 amb agulla, 3 de 6 de germanor, pilar de 4 carregat

El dissabte estem convocats a la plaça del Pi de Barcelona per la diada de Sant Josep Oriol. A les 16.30, hora de convocatòria, plou lleument i els organitzadors estan debatent si cancel·lar-la o no, quan de sobte ens comuniquen que la jornada la farem dins la basílica de Santa Maria del Pi. Quina meravella poder fer els castells dins d'una església tan maca com la del Pi!. Aquí, a part de no mullar-nos, els castells s'enfilaran en un entorn molt maco, i les enxanetes i resta de la canalla, quan els mirem des del terra, estaràn envoltats de vitralls de tots colors.

A la diada d'avui som dues colles, ens accompanyen els Castellers de Cerdanyola, una colla amb qui compartim diverses diades durant l'any i amb qui ens sentim molt a gust. Dins la basílica estem atapeïts, però com que estem molt units, això ens uneix una mica més avui i n'estem encantats.

Per començar fem junts dos pilars de 4 cada colla. Un total de quatre pilars de 4 en fila que recorden les quatre barres de la bandera catalana. Bé, dues de vermelles i dues de verdes, però quatre barres ben maques.

Els Castellers de Barcelona comencem amb un 3 de 7. Durant la formació del peu en primer intent, hem de baixar un cop posats els segons, perquè no el veiem segur. Però en pocs minuts i recol·locats tots de nou pel nostre cap de colla, carreguem i descarreguem el primer castell.

Tot seguit Cerdanyola també descarrega el 3 de 7.

En segona ronda, els Castellers de Barcelona descarreguem el 5 de 7, que personalment no sabria dir com va anar. Des del mig de la pinya no puc mirar cap amunt, però sempre sé com anem pel so de les gralles i els aplaudiments del públic quan l'enxaneta fa l'aleta. Descarregat a la primera.

A continuació, Cerdanyola descarrega el 3 de 7 amb agulla. Espectacular, he patit molt en veure com trontollava, però han aguantat com mai i el l'han aconseguit fer. La pell de gallina, quan l'han descarregat.

Sempre ens ajudem a tancar les pinyes, des d'aquestes posicions sí que puc veure com treballa el castell.

En tercera ronda, els de Barcelona descarreguem el 4 de 7. Un cop més des del mig de la pinya em guien les gralles. A més em toca al darrere del pare de l'enxaneta, que em diu que és el primer cop que fa d'enxaneta a Barcelona. Està molt orgullós i vol mirar com puja, però on li ha tocat no ho pot fer. Bé, em confessa que mirarà de totes formes. El castell el descarreguem a la perfecció. I el Pablo, pare de la Gibet (enxaneta en aquesta ocasió), és l'home més feliç del món. He de reconèixer que se't posen els pèls de punta i s'entelen els ulls en compartir l'emoció de les diades amb la gent amb qui comparteixes aquests moments.

I després Cerdanyola descarrega el 4 de 7. Tots ajudem a fer pinya i el descarreguen sense problemes.

Per acabar, les dues colles fem un pilar de 5. Primer Barcelona, un pilar exigent, que resolem amb molta professionalitat. I tot seguit Cerdanyola. He de reconèixer que ni l'he vist. Si no fos perquè al Twitter de la Colla ho mencionen, ni ho sabria.

Diada d'Inici de Temporada

Jordi Arderiu

7 de 7 a la plaça Valentí Almirall

Comença la temporada. Hi ha moltes ganes de fer castells, de sentir una altra vegada aquelles sensacions, aquella emoció única que ens genera participar en aquesta tradició. Comença el ritual; arribem al local i ens retrobem. Abraçades, rialles còmplices, cafetons i visites d'última hora al senyor Roca.

Tot seguit, la cercavila curta, modesta i alhora divertida i familiar.

Arribem a la nostra plaça, maca, assolellada i fresca alhora, plena de gent expectant, disposada a esperar amb paciència que s'alcin els castells mentre fan petar la xerrada. La plaça, àgora del món mediterrani, expressa el rebuig a la injustícia en forma de llaç groc al centre del balcó de l'ajuntament.

Comença l'actuació: el 5 de 7 pren forma, el cap de colla canta, refregades a la pinya, els nois del tronc fan massatge a les espatlles dels de baix, la canalla s'enfila fineta i les gralles, encara una mica desafinades, marquen els temps fins a l'aleta. Últim esforç i comença la descarregada. Cares de satisfacció que contrasten amb cossos adolorits per la falta d'entrenament.

Després venen el 4 de 8, 7 de 7 i un magnífic vano de 5. Tot descarregat i tothom content. Un bon inici per a una bona temporada, i ja en són 49!

Centre dispensador d'articles ortopèdics
CatSalut

Nº de llicència sanitària FMO073CAT

SERVEI DE PODOLOGIA
ORTOPÈDIA ESTÀNDAR I A MIDA
LLOGUER DE PRODUCTES ORTOPÈDICS
AJUDES TÈCNIQUES
TALLER PROPI

Carrer del Clot, nº 82, 08018 Barcelona.

Metro Clot L1 i L2 i Renfe Clot-Aragó.

Tel.: 93 265 18 12 info@ortopediaclot.com

www.ortopediaclot.com

Plaça Valentí Almirall de Barcelona, 18 de març de 2018

Sagals d'Osona:

pilar de 4, 4 de 7, 5 de 7, 3 de 7, pilar de 5

Castellers de Viladecans:

pilar de 4, intent desmuntat de 3 de 6, intent desmuntat de 3 de 6 amb agulla, intent desmuntat de 4 de 6, 3 de 6, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 5 de 7, 4 de 8, 7 de 7, vano de 5

Mercat del Ram de Vic

Olga Lozano Randón

Davant la situació actual, tant social com política, que viu Catalunya amb l'empresonament d'individus passat de diversos polítics del nostre país, que s'uneixen als ja empresonats anteriorment, l'exili d'altres i la detenció a Alemanya, durant l'actuació, del president Puigdemont, l'actuació castellera esdevé una reivindicació de les llibertats i valors democràtiques.

En un dia gris, en què la pluja intenta fer acte de presència i on en algun moment ha deixat caure unes gotes, ens desplaçem en autocar fins a Vic per actuar a la Plaça Major durant el tradicional Mercat del Ram, en una diada organitzada pels Sagals d'Osona i on compartim també plaça amb els Xics de Granollers.

La diada comença amb la lectura per part dels amfitrions, els Sagals d'Osona, d'un manifest de refús pels empresonaments polítics i de denúncia de la situació actual, amb un especial record cap a la Marta Rovira i el seu marit, que han estat membres de la colla, i que des de divendres està exiliada. La lectura del manifest acaba amb un gran i llarg aplaudiment per part dels assistents, que proclamen crits de llibertat. Posteriorment s'aixequen pilars de 4 simultanis, dos per part de cada-cuna de les colles, que es coronen amb pancartes que mostren un gran llaç groc.

Els Castellers de Barcelona actuem en segon lloc. Iniciem la primera ronda amb un solvent 5 de 7. És el quart de la temporada i hi ha estrenes a les posicions de segons i baixos.

En segona ronda aixequem el 4 de 8. Tot i que més

La diada comença marcada pel clima polític: hi ha un record especial per la Marta Rovira i el seu marit que han estat membres dels Sagals

treballat que en ocasions anteriors. El castell puja obert de mides però, gràcies a la feina prèvia feta durant els assajos i a la confiança de la colla, es defensa i s'aconsegueix descarregar-lo sense problemes. En aquest castell també hi ha estrenes a nivell de baixos.

A tercera ronda estrenem un 4 de 7 amb el pilar, el primer de la temporada, també amb estrenes a segons, que puja sólid i es descar-

rega sense incidències. Finalitzem l'actuació amb un vano de 5.

Els amfitrions, Sagals d'Osona, fan la millor actuació del que portem de temporada, descarregant el 7 de 7, el 5 de 7, el 4 de 7 i dos pilars de 5. Els Xics de Granollers completen la jornada amb un 4 de 7 en primera ronda, un 5 de 7 a segona i un 3 de 7 a tercera, finalitzant amb el primer pilar de 5 d'aquesta temporada.

La diada finalitza com va començar, amb un cel gris i amb una clara crida a la llibertat i el refús als empresonaments polítics. Són moments difícils de defensa de la democràcia, la llibertat d'expressió, les institucions i la cultura del nostre país.

Salut, llibertat i Castells!

Plaça Major de Vic, 25 de març de 2018

Sagals d'Osona:

dos pilars de 4, 7 de 7, 5 de 7, 4 de 7, dos pilars de 5

Xics de Granollers:

dos pilars de 4, 7 de 7, 5 de 7, 4 de 7, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 5 de 7, 4 de 8, 4 de 7 amb agulla, vano de 5

Aniversari dels Castellers de Lleida

Eduard Prats

Un cop finalitzades les vacances de Setmana Santa, el dissabte 7 d'abril, vam viatjar a Lleida per l'actuació del 23è aniversari de la seva colla castellera juntament amb una altra colla de Ponent, els Margeners de Guissona.

Els autocars van arribar amb retard per la qual cosa, excepte alguns que van anar-hi pels seus propis mitjans, no varem poder formar part de la cercavila que sortia del local dels Castellers de Lleida i varem haver d'anar directament al lloc de l'actuació, que era la plaça de la Paeria.

Pel motiu anterior, l'actuació va començar amb un retard de mitja hora i varem començar directament amb

No som prous i, en contra de la idea inicial, haurem de renunciar al 4 de 8

els castells amb l'ordre següent: Lleida, Margeners i Barcelona.

A primera ronda Lleida va descarregar un 4 de 7 amb agulla seguit d'un 3 de 6 de Margeners i la nostra colla va fer un 5 de 7, si bé desmuntat a la primera vegada per un tema d'alçades.

A segona ronda Lleida va fer un 5 de 7, Margeners un 3 de 6 amb agulla, per pujar un nivell més al castell anterior, i nosaltres un 4 de 7 amb agulla, per segon cop aquest any.

A tercera ronda Lleida va fer un 4 de 7, Margeners un 4 de 6 i Barcelona també un 4 de 7, ja que el 4 de 8 no es va poder fer a plaça per manca de gent, raó per la qual tant Lleida com Barcelona varem fer la mateixa actuació, sols canviant l'ordre dels dos primers castells.

Una vegada fetes les tres rondes, a la ronda de pilars de comiat, la colla local va fer un vano de 5, amb la peculiaritat que el pilar central va ser dels aixecats per sota, la colla de Guissona en va fer un pilar de 4 i Barcelona, un pilar de 5.

Un cop finalitzada l'actuació, les dues colles de Ponent encara van fer uns pilars extres. Lleida en va fer dos de 4 i Margeners, un de 4 aixecat per sota.

Lleida es va acomiadar de plaça fent el tradicional pilar de 4 al balcó.

El 4 de 7 de la tercera ronda

Plaça de la Paeria de Lleida, 7 d'abril de 2018

Castellers de Lleida:

4 de 7 amb agulla, 5 de 7, 4 de 7, vano de 5 (pilar de 5 aixecat per sota), dos pilars de 4, pilar de 4 caminant al balcó

Margeners de Guissona:

3 de 6, 3 de 6 amb agulla, 4 de 6, pilar de 4, pilar de 4 aixecat per sota

Castellers de Barcelona:

5 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, pilar de 5

Diada de Can Jorba

Axel Vilaseca

El context polític un cop més va fer variar els nostres plans i degut a la manifestació matinal per l'alliberament dels presos polítics, vam haver de modificar l'horari de l'actuació i passar-la a la tarda, això sí, en ser diumenge, més d'hora de l'habitual. La

Diada de Can Jorba, com tots sabeu, commemora els concursos de castells que es van celebrar entre el 1964 i el 1966. És una diada força maca, ja que l'entorn, que és un espai molt concorregut turísticament, i enguany l'hora i la brevetat (poc més d'hora i mitja), ajuden que hi hagi una forta assistència de públic.

Els Castellers de Barcelona vam començar la diada descarregant el 3 de 8. El vam descarregar còmodament, tot i ser el primer de la temporada. Tot i les bones proves a assaig enguany s'ha fet esperar, sobretot per la falta de

Novament el context polític fa canviar l'horari de l'actuació que, excepcionalment, passarà a primera hora de la tarda.

camises que ens van impedir dur-lo a Lleida, on vam fer castells de set, i que vam haver de desmuntar el primer peu per un petit desajustament de mides.

En la segona ronda, vam descarregar un 4 de 8 segur, amb clara solvència i confiança en aquest castell, on destaca el debut d'en "Nawy" Lleixà. El de Can Jorba és el quart 'carro gros' que descarreguem aquesta temporada, després d'estrenar-lo per Santa Eulàlia al febrer, com és tradició.

Finalment, en tercera ronda, vam descarregar un 5 de 7, on vam seguir fent rotacions en diferents posicions, malgrat les quals vam poder descarregar-lo tranquil·lament, on destacaré un altre Lleixà que va estrenar posició, en "Txory", a segons. Ja a la ronda de pilars vam fer un pilar de 5, que vam descarregar amb bones formes.

Seguim avançant per a les properes cites: les Corts, Vilanova i Nou Barris.

Avinguda Portal de l'Àngel de Barcelona, 15 d'abril de 2018

Minyons de Terrassa:

2 de 7, 4 de 8, 3 de 8, vano de 5

Xicots de Vilafranca:

3 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4

Castellers de Sant Cugat:

3 de 8, 4 de 8, 5 de 7, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

3 de 8, 4 de 8, 5 de 7, pilar de 5

Diada de les Corts

José Luis López

El somni de ser segon

Ningú em va comentar que aquest dissabte 28 d'abril seria el dia més important de la meva vida com a casteller de Barcelona. La diada de les Corts quedarà marcada de per vida ja que és el fruit d'un somni realitzat...

Tot va començar en un estiu de fa dotze anys en el qual vaig anar a visitar uns amics, que recentment s'havien mudat, a la localitat de l'Arboç (i prop d'on els Castellers de Barcelona van descarregar el seu primer pilar de 4, ara fa ja 49 anys). Casualment coincidia amb la seva festa major, així que apuntava a un diumenge festiu diferent als habituals. Abans de dinar vam decidir sortir a fer una passejada i dialogant em van preguntar si jo havia vist alguna vegada una diada caste-

llera, i els vaig dir que no però que coneixia de la seva existència per un programa al Canal 33.

Quan vam arribar a la plaça per veure la diada i veure el tumult de gent, el ventall multicolor de camises enfaixant-se, fixant els seus mocadors als canells i de fons el so de les gralles陪伴 la canalla a l'inici de diada, va fer que quedés enamorat per aquest moviment humà de cultura popular. Van començar les rondes castelleres i el primer castell que vaig veure va ser una cosa que no té explicació, només cal dir que va començar a recórrer una emoció per tot el meu cos que quan l'anxaneta va fer l'aleta vaig trencar a plorar d'emoció. Aquest dia va quedar marcat i a partir d'aquí sempre tenia al cap la idea de ser casteller.

En aquells temps la difusió no era la d'ara i la veritat és que tampoc em vaig preocupar en buscar una colla a Barcelona, i vaig pensar que era una quimera poder entrar en una colla i convertir-me en casteller. Van passar els anys i la idea va quedar en l'oblit fins que fa tres anys, a les festes del Raval on resideixo, hi va haver una diada castellera i va ser el ressorgir d'aquesta emoció viscuda a l'Arboç.

Ple de nervis em vaig acostar a un grup de castellers i els vaig preguntar qui eren i si era possible entrar a la colla pensant que seria impossible. La seva resposta va ser: "som castellers de Barcelona. I si vols ser casteller el requisit és que vinguis al nostre local i comencis a assajar i a venir a les actuacions. **és lliure voluntat!**". Llavors li vaig preguntar per la camisa, com aconseguir-la, i em va impactar la seva resposta: "**la camisa no es compra: es guanya**".

Vaig anar a casa pensant que podia complir un somni amagat al meu cap durant anys i de sobte ara el tenia a l'abast. A partir d'aquí vaig començar a assistir a assajos i actuacions. Vaig aconseguir la camisa i em vaig convertir amb orgull en casteller de Barcelona, una de les grans colles que podia somiar. Però el millor encara havia d'arribar... En el meu ésser, a part de ser casteller, hi havia la il·lusió de ser "segon" en un castell i somiava que algun dia pogués pujar sobre la pinya i poder complir el meu somni.

Aquesta temporada està sent per mi molt més participativa, puc disposar de més temps, i amb això vaig proposar a la Tècnica la meva intenció d'intentar prepararme per a la fita i al mateix temps vaig començar a assistir als assajos de pilars. Se'm va informar que no era fàcil accedir a aquesta posició, a causa de la dificultat, i que hi havia altres companys que estaven esperant la seva oportunitat. En comptes de desanimar-me, el que vaig fer va ser assajar i pensar que algun dia podria arribar la meva oportunitat. Mentrestant, a pilars i espallderes anava agafant experiència amb el pes i l'equilibri.

Casualment la meva primera actuació va ser a la seu del Districte de les Corts, el dimarts abans de l'ac-

tuació, després d'assaig de pilars i començant l'assaig general, el cap de colla va demanar tancar una pinya i es va acostar la cap de pilars i la meva sorpresa va ser quan em va dir: "No vas a pinya, puges sobre pinya!".

Aquest moment va ser increïble, només havia pujat tres vegades en l'escola de castells sobre pinya i aquí estava pujant com a segon en un pilar. La pujada i la col·locació no va ser la millor, però el vam aconseguir descarregar i defensant-lo el millor que vaig poder. En bajar, els meus companys es van posar a aplaudir i em vaig sentir emocionat i realitzat per haver aconseguit el que més desitjava, ser "segon".

La resta de la setmana va ser un somni i va arribar divendres, en el qual molts companys m'avançaven una cosa que no podia ser, a les Corts pujaria a pinya a fer un pilar de 4, i jo els deia que no seria possible ja que la Tècnica no me n'havia dit res. Va arribar el dissabte a la tarda i l'actuació, a la bonica Plaça Comas, al costat de l'Ajuntament i seu del Districte de les Corts, que tants records em portarà a partir d'ara. Tot transcorria amb normalitat fins que en finalitzar la segona ronda va arribar el moment somiat i inesperat. Es va acostar la cap de pilars... i em va dir que després de tercera ronda faríem dos pilars de 4, i que en un d'ells pujaria sobre pinya! No em creia el que estava passant, la temperatura del meu cos va pujar com la lava d'un volcà en erupció.

Estava molt nerviós fins que va arribar el moment. Em vaig sentir estrany traient-me les sabates... Es va tancar la pinya i em van fer l'escaleta per poder pujar. Nervis a flor de pell. Vaig pujar i em vaig col·locar sobre el baix. Un cop em van 'embolicar' les mans dels meus companys, vaig assentir a cap de pilars per dir-li que estava ja preparat. I van començar a sonar gralles mentre pujaven terços i enxaneta. Em vaig sentir l'home més feliç del món! Pel meu cap va recórrer tot el que he explicat i el que no he pogut expressar... Una felicitat extrema, una emoció incontrolada, perquè tenia la responsabilitat que aquest pilar es descarregués i així va ser.

Aquesta petita història és merament una anècdota, que segur molts castellers ja han ensamat en algun moment de la seva trajectòria castellera... Gràcies per tot, a la Tècnica per donar-me l'oportunitat de poder aconseguir un dels meus grans somnis i a tots els meus companys de colla que sense ells tampoc hagués estat possible...

Plaça Comas de Barcelona, 28 d'abril de 2018

Matossers de Molins de Rei:

pilar de 4, 3 de 6, 2 de 6, intent desmuntat de 3 de 6 amb agulla, 3 de 6 amb agulla, pilar de 4

Carallots de Sant Vicenç dels Horts:

pilar de 4, 3 de 7, 4 de 6, 2 de 6, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 3 de 7, 5 de 7, 4 de 7, dos pilars de 4

Diada de Sant Jordi dels Bordegassos de Vilanova

Jordi Guirado

A vui hem actuat a la diada de Sant Jordi, com ja portem molts anys, a Vilanova i la Geltrú, tota una diada clàssica per a nosaltres, on tradicionalment s'hi han portat castells de 8 i on en ocasions s'hi ha estrenat algun que altre castell, i en aquesta ocasió no ha estat una excepció, amb la primera torre de 7 de la temporada. També clàssica per a les altres colles participants, com els amfitrions Bordegassos de Vilanova i la Colla dels Joves Xiquets de Valls, també presents en els últims anys i amb la diferència dels darrers anys de ser tres colles en comptes de quatre, fent-la més curta de temps.

Cap de setmana llarg amb pont de l'1 de maig posterior, condicionat per la baixa assistència, pròpia dels ponts, viatges, festivals musicals, etc. I amb doble actuació ja feta ahir a les Corts, on es van rodar castells de 7 amb novetats en diverses posicions, i també amb previsions de pluja i baixada de temperatures. Com altres vegades, el gruix de la Colla ha viatjat en Rodalies RENFE.

Comencem l'actuació actuant en tercer lloc amb l'estrena enguany de la torre de 7, treballada en intensitat a l'assaig. Amb alguna petita complicació a quarts, però descarregada amb solvència i fermesa. A destacar el debut amb èxit de la Carol a baixos, així com també la Christine a contrafort i la Carme de crosa a la torre.

A la segona ronda hem fet el cinquè 4 de 8 d'enguany, amb algunes rotacions en diferents pisos que ens permeten rodar castellers, tant de tronc com de pinya i amb debut de la Christine a contrafort del 4. Malgrat algun petit desajust de pinya i segons, resolt correctament.

A la tercera ronda, on ja es preveia donar descans al 3 de 8, hem fet el 5 de 7, amb força canvis respecte el

S'ha de destacar el paper cada vegada més determinant de les companyes de la Colla, ara també a baixos

d'ahir, tant de tronc com de pinya i nuclis. Górriz i Marta Cabrero a la rengla, Jordix debutant a la rengla de baix i -altre cop- la Chistine a baixos a la torre a carregar. En aquesta rengla han passat dificultats a l'enfonsar-se, però amb l'ajut del treball d'equip s'ha pogut

resoldre. Personalment, anava de segon al tres a l'esquerra, cofoi d'haver portat dos *tronquettis* dels grans....de nucli: Ramonet a baixos i Evita de crosa. De comiat, pilar de 5.

Pel que fa a les altres colles, el protagonisme se'l van emportar els 4 de 8, els primers de llurs colles. Bordegassos fent el primer de la jornada, amb força solvència, i la Joves, recordant anys enrere l'estil amb què arriben a defensar els castells que es compliquen, despenjant-se el pom de dalt però aturat i defensat amb tota l'èpica i emoció fort a un castell que ja es veia fent llenya. Simplement espectacular. La resta de castells per part de Bordegassos han estat el 5 de 7 i el 4 de 7 amb agulla. Per part de la Joves, el primer 3 de 8 de la temporada, sense problemes, i el 2 de 7, amb dos pilars de 5 i dos pilars de 4.

Ja completada l'actuació, on el temps es va aguantar, i ja marxant de Vilanova, va començar a ploure, i fins i tot va pedregar.

Com a reflexió, em quedo a destacar el paper cada vegada més determinant de les companyes de la Colla. Van començar la pretemporada amb castells de 7 de tronc (i un 3 de 7 també de nucli) femení i aquest esperit ha arribat per quedar-se i consolidar-se. Enhora bona a totes. Chris, *day to day, you got it: congratulations*

Els baixos agafant la mida de la torre de Vilanova

Plaça de la Vila de Vilanova i la Geltrú, 29 d'abril de 2018

Bordegassos de Vilanova:

4 de 8, 5 de 7, 4 de 7 amb agulla, vano de 5

Colla dels Joves Xiquets de Valls:

3 de 8, 2 de 7, 4 de 8, dos pilars de 5, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

2 de 7, 4 de 8, 5 de 7, pilar de 5

Diada del Roser de Cerdanyola

Eduard Paris

Fa molts anys que pel mes de maig anem a actuar a Cerdanyola del Vallès, convidats pels nostres fills dels Castellers de Cerdanyola amb motiu de les Festes del Roser.

La pluja, que també va acompanyar els valents que es van aixecar ben d'hora per des de Barcelona caminant,

va motivar el canvi d'ubicació de la diada de la Plaça Abat Oliba al local dels "martinets", al carrer del Remei, 15.

Després d'un pilar de 4 inicial, mostrem la torre de 7, segona de l'any, amb un canvi a quarts respecte a la de Vilanova. En segona ronda, 5 de 7, per rodar l'estructura i apuntar més alt. En tercera, i aprofitant que para de ploure, fem a l'exterior el 3 de 8, amb estrena de la Chiara Bulgarelli a quarts i del Jordix Bau a baixos. Pilar de 5 per tancar, també a l'exterior.

Bon paper dels Castellers de Cerdanyola, amb tres castells de la gamma alta de 7 (fent el seu primer 5 de 7 de l'any), i dels Castellers de Sant Cugat, que van exhibir amb comoditat el "pare dels castells", el 3 de 8.

Local dels Castellers de Cerdanyola al c/Remei de Cerdanyola del Vallès, 6 de maig de 2018

Castellers de Cerdanyola:

dos pilars de 4, 4 de 7 amb agulla, 5 de 7, 3 de 7 amb agulla, vano de 5

Castellers de Sant Cugat:

dos pilars de 4, 3 de 8, 5 de 7, 4 de 7, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

pilar de 4, 2 de 7, 5 de 7, 3 de 8, pilar de 5

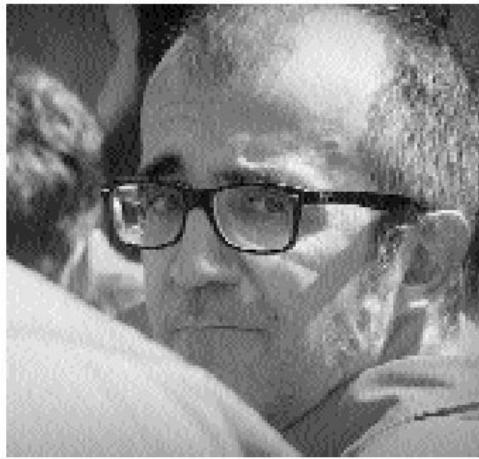
Festa Major de Nou Barris

Robert Saugar "Bob"

A Nou Barris sempre passen coses

O, com a mínim, a la plaça Major i seu de districte, on les han vistes de tots colors. En memòria tinc una de les meves primeres diades del 2015 amb samarreta, on des de lluny (però no massa) vaig veure descarregar un 3 de 9 amb folre (el primer que veia en directe a la meva vida); al-lucinava també amb el que era descarregar una *catedral* per decret i ensunava el que representa lluitar amb una torre folrada dues vegades fins que amb un cop d'autoritat se li diu qui és el que mana a plaça.

O el 2016, i ja encamisat de vermell, em veia a plaça com a pare del somriure més gran del món casteller (veure l'article *Visió de pare casteller* del núm. 37 de l'URC), a on s'aprèn com de llargs es fan els segons, des que notes com es despenja el pom de dalt d'un 7 de 8, fins que es desmunta la pinya i comproves que la teva ànima en cos de nena ja s'ha convertit en veritable castellera per la seva primera llenya.

O fins i tot el 2017, on veritablement t'adones que som part de la festa, que emplenem qualsevol racó de pobles o ciutats de cultura popular, de demostració de la nostra riquesa històrica, de la nostra personalitat, una diada plàcida que et faci gaudir del que fas, dels companys de colla, de la família en un entorn festiu..., en definitiva, una diada on ensunmar els valors reals d'això de fer castells.

Per això sempre serà una plaça diferent, com a porta que la temporada va seriosament, que a partir d'aquí

tot fa pujada, amb tots els records, és una plaça que et fa llevar un diumenge amb una embranzida positiva, però que et desacceleren els ànims pel xiu-xiu a l'estòmac més potent de l'habitual. No hi ha remei, un cop que entre l'arbrat hi apareix aquell balcó tant característic, et tornen tots els records interiors, els bons i els dolents, i el convenciment que, passi el que passi, serà diferent.

La ferum a brasa de carbó, els jocs infantils de tota la vida, les

L'habitual remullada en acabar l'actuació de Nou Barris

botiguetes d'artesania, els tallers de manualitats, les diferents andròmines conduïdes pels més estranys personatges..., una barreja modernista, sempre acompanya aquesta diada. Mira, ves, això la fa recognoscible, però ja hi haurà temps per a l'esbarjo, per a la cerveseta artesana fresqueta i la botifarra amb pa de pagès...

Ara toca fer castells, toca guarnir la plaça de vermell, i aquest cop de groc terrós, bordegàs i vilanoví també.

Com a colla veníem amb ganes de fer un pas més, el primer a fer per aconseguir els resultats esperats, i, per ensenyar la feina feta al pati d'assaig, volíem demostrar que anem a pams, però per arribar més lluny. I així ho vam fer. A Nou Barris, van tornar a passar coses, en aquest 2018, lluitaríem, ens barallariem, gaudiríem i patiríem (a parts iguals) per portar a plaça la primera 'clàssica' de 8 de la temporada; sí, per als pessimistes possiblement una mica més tard de l'habitual, però amb una gran solidesa.

Després de dos pilars de 4 simultanis d'entrada, vam endegar la ronda de castells amb el 3 de 8, construcció que ja havíem descarregat durant la temporada, però que, com repeteixo, a Nou Barri passen coses..., aquest

Aquesta plaça és un indicador de que la temporada ja va seriosament, que a partir d'aquí tot fa pujada.

cop vam haver de desmuntar fins a 3 peus per diversos motius (problemes de mides i indisposició inesperada d'un dels baixos), tot i que per cabuts no ens guanyen i el vam aconseguir descarregar fent un cop de puny a la taula. En segona ronda vam atacar la torre de 7, molt treballada durant

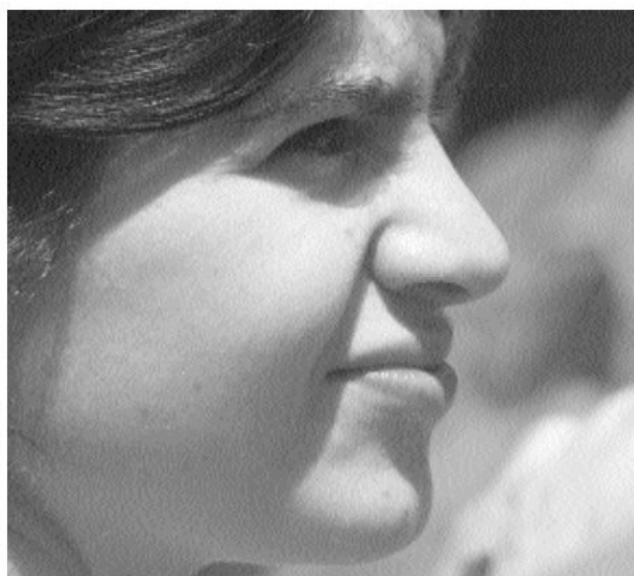
l'assaig, però que de nou, i després d'un primer peu desmuntat i per tercer cop aquesta temporada, la vam fer descarregar, posant el nostre pensament en folrar-la en poques setmanes. A tercera ronda, només faltava la cirereta de la 'clàssica', el 4 de 8 que vam aconseguir descarregar no sense haver desmuntat dos peus més, però amb el mèrit d'haver-ho fet en una actuació llarga, sota el sol que apunta a l'estiu i la ferum de rostit que feia sonar més d'un estómac a la pinya... En ronda de pilars de comiat, tot i el cansament, vam tancar actuació amb un preciós vano de 5.

Quant als vilanovins, diada de 7 a la butxaca, on després de 2 pilars de 4 simultanis descarregaven el 4 de 7, el 4 de 7 amb agulla, un 3 de 7 i un pilar de 5 de comiat.

Un fet destacable més, que això no acaba aquí, va ser que, amb la recent creació de la colla de Castellers de Nou Barris, alguns 'privilegiats' els vam poder ajudar a la descarregada del seu primer pilar de 3, que van voler presentar a la seva Festa Major. La família castellera augmenta a la nostra ciutat, tema controvertit en converses i tertúlies castelleres.

I com que a Nou Barris passen coses, doncs el que havia de passar: Tècnica, canalla i algun altre pinyaire ... a remull, a la font de la plaça, com ja va sent habitual sempre que actuem en aquest barri de Barcelona.

Que ningú digui que no passen coses a Nou Barris.

Plaça Major de Nou Barris de Barcelona, 20 de maig de 2018

Bordegassos de Vilanova:

dos pilars de 4, 4 de 7, 4 de 7 amb agulla, 3 de 7, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 3 de 8, 2 de 7, intent desmuntat de 4 de 8, 4 de 8, vano de 5

Diada del Patrimoni dels Minyons de Terrassa

Raül Barrera

Neguitosos, amb ganas, molts quedem a Plaça Catalunya per agafar el tren que ens dugui –un any més– a compartir diada i plaça amb els malva Minyons de Terrassa i els verds Castellers de Sabadell en tan magnífic indret com la Seu d'Ègara.

Amb el record de la diada de Nou Barris a l'espatlla i la mirada ficada en front, a la Barceloneta, encarem Ègara amb ganas de mantenir un nivell i portar els nostres castells a la ciutat. Amb uns assajos enfortits, decidim optar per portar castells coneguts i assolits.

Pilars simultanis per part de totes les colles, amb dos pilars de 4 ben portats, comencem la diada en segon lloc.

Després d'un preciós 5 de 8 de Minyons, encetem el nostre torn amb un 3 de 8 portat amb tranquil·litat i fermeza, un 3 de 8 amb novetat al pis de terços i amb algun segon cremadet a l'espatlla pel sol de la platja. Una rellització que ens omple de joia i confiança i ens suma un més a la nostra esquena. Un bon començament. Segueix l'altra colla invitada, els Castellers de Sabadell amb un 3 de 8 ben executat, amb bon ritme.

Descartant el “carro gros”, el 4 de 8, per manca de camises portades a plaça, decidim optar per un 2 de 7 amb vistes al 2 de 8 amb folre que havíem treballat als assajos i que teníem en ment estrenar l'endemà a Barceloneta. Sota el sol i els núvols a la distància, aixequem un 2 de 7 ferm –només patit en un moment– que ens apropa, un pas més, al tan esperat 2 de 8 amb folre. Assentem les bases.

Castells a la Seu d'Ègara

Un 2 de 7 que venia acompanyat prèviament per un 3 de 9 amb folre dels amfitrions –executat amb serietat i notable confiança– i un posterior 4 de 8 dels verds saballuts apuntant a la “clàssica”.

En la línia i pensament de mostrar el rerefons de la Colla, fem debut de canalla i un tronc que assoleix experiència en els castells de 8. Anem a pel 5 de 7; amb la Mery Mañané com a segona, el portem amb goig i seguretat. Rigor i amb la tranquil·litat de saber la feina feta, descarreguem sense contratemps el castell.

La colla amfitriona ens regala la visió d'un molt ben dut 2 de 8 amb folre, una promesa per a nosaltres de l'endemà. No obstant i per desgràcia, el que anava a ser la “clàssica” de Sabadell es torça quan a la descarregada del 2 de 7 es va trencar per terços aparentment; un recordatori de la serietat dels castells.

Minyons, amb el pilar de mèrit de 6 –preciós, ferm, apuntant ben alt–, i tanquem la diada amb un pilar de 5 fantàsticament executat, còmode i precís. Ja sols ens quedava tornar –aqueells que no es quedaven de rauxa– amb el cap pensant en el diumenge a la Barceloneta.

La Seu d'Ègara de Terrassa, 26 de maig de 2018

Minyons de Terrassa:

dos pilars de 4, 5 de 8, 3 de 9 amb folre, 2 de 8 amb folre, pilar de 6, vuit pilars de 4

Castellers de Sabadell:

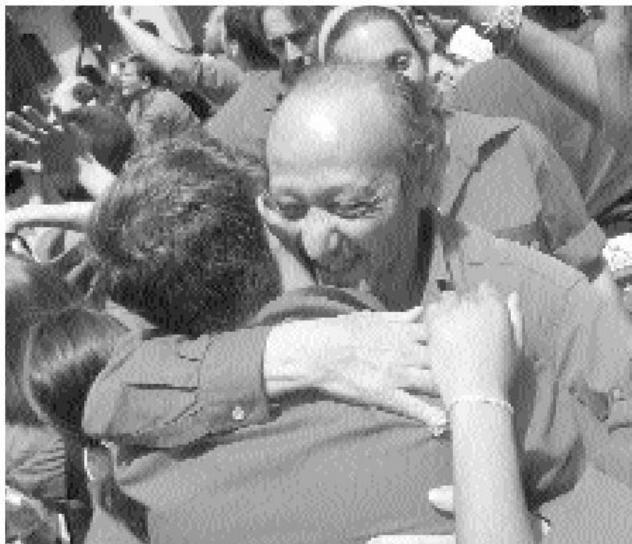
dos pilars de 4, 3 de 8, 4 de 8, 2 de 7 carregat, vano de 5

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 3 de 8, 2 de 7, 5 de 7, pilar de 5

Festes de la Barceloneta

Mery Mañané

El passat diumenge 27 de maig, després d'un bon assaig de divendres i d'haver actuat el dia anterior a la Diada del Patrimoni a Terrassa, arribàvem a la Barceloneta amb l'objectiu d'estrenar la primera torre de 8 amb folre de l'any.

Acompanyats de dues colles amigues, els Encantats de Begues i la Colla Joves Xiquets de Valls, sembla va que teníem tots els ingredients per fer una diada de les que es recorden durant molt de temps.

Pocs minuts abans de començar, però, ens arriba la notícia que un dels terços no podrà venir a la diada. Així doncs, descartada l'estrena del 2 de 8 amb folre, iniciem la diada amb dos pilars de 4.

No es pot estrenar la torre de 8 amb folre però, en canvi, el 2 de 7 i el 3 de 8 presenten debuts notables

A continuació iniciem les rondes de castells amb un 2 de 7 amb canvis a segons, però solvent i que demosta que tindrem la capacitat de pujarlo damunt d'un folre a la següent actuació.

A la segona ronda optem pel 3 de 8, amb el debut de l'Oriol Borrell i la Irene Mañané al tronc, i el Txory Lleixà a baixos. Un 3 de 8 que tampoc no mostra cap complicació.

Per acabar, volem completar la clàssica de 8 amb el 4 de 8. Aquest castell presenta alguna dificultat més, però res que no es pugui salvar.

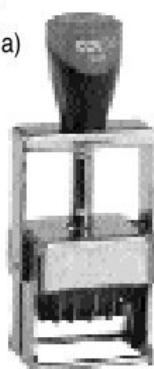
Tanquem la diada amb un pilar de 5 amb l'estrena de l'Arnau Lleixà de terç.

Empòrium
serveis gràfics

Ciudad Real, 6 local 1 baixos (Gràcia)

Fredi Planas: 93 219 54 55

frederic@emporiumgrafic.com

Fabricació de tot tipus de segells de goma
Tintes per a marcatge de roba

Plaça de la Barceloneta de Barcelona, 27 de maig de 2018

Colla dels Joves Xiquets de Valls:

dos pilars de 4, 4 de 8, 2 de 8 amb folre, 3 de 8, pilar de 6, dos pilars de 5

Encantats de Begues:

pilar de 4, 4 de 6, intent desmuntat de 3 de 6 amb agulla, 3 de 6 amb agulla, 3 de 6, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 2 de 7, 3 de 8, 4 de 8, pilar de 5

Diada del Pati de la Colla Joves Xiquets de Valls

Àxel Vilaseca

Ia Colla Joves Xiquets de Valls ens tornava a convidar a la Diada del Pati de 2018. Dissabte 9 de juny a la tarda ens desplaçàvem en quatre autocars cap a la ciutat bressol dels castells, i si bé l'any passat vam descarregar un 3 de 9 folrat ben matiner, el més llunyà de la colla, enguany portàvem una altra estrena: el 2 de 8 amb folre.

Després d'un pilar de 5, comencen les rondes de forma prou àgil tot i ser cinc colles (coincidíem amb Joves de Valls, Colla Jove dels Xiquets de Tarragona, Moixiganguers d'Igualada i Nens del Vendrell). Amb sorteig previ, érem segons en actuar, i vam fer un bon 3 de 8, amb una configuració inèdita al tronc que el va fer força treballat tot i estar ben quadrat de mides, que representava el sisè d'enguany.

En segona ronda, ataquem el primer 2 de 8 de l'any, que ens ha costat portar a plaça per dificultats d'assistència d'alguns membres de tronc a alguns assajos i actuacions, però decidits a lluitar-lo. Així, és una torre lluitada i salvada per l'esforç de canalla, tronc, folre i soca, tots a una. Esmentem forces debuts, com el de l'històric casteller Jaume "Montu" a segons, de l'Aida

Buaro a quints, de l'Emma Álvarez d'enxaneta o de l'Albert Torrella de primeres mans al folre, amb unes modificacions d'alçada per quadrad-lo entre d'altres debuts a diverses posicions.

Per acabar, un solvent *carro gros*, després de desmuntar un primer peu per no tenir les mides correctes, el vuitè de l'any, que ens duu a fer la primera tripleta de 8 de la temporada. I, finalment, un vano de 5 sense cap mena de complicació.

De la resta de colles, destaquem la bona actuació de la Joves Xiquets de Valls i la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona. Els Moixiganguers d'Igualada, amb la mateixa actuació que nosaltres, i la "clàssica" dels Nens del Vendrell.

Un bon gruix de la Colla va gaudir amb el sopar una mica nocturn a Valls i la festa posterior amb Portobello o Dalton Band, tornant, de manera esglaonada en autocars, a Barcelona.

Val a dir que al matí vam fer un taller de castells a Barcelona, a l'Escola del Mar (c/Gènova, 12), i que van tenir una acollida molt especial, amb retrobada amb un casteller històric, en Ricard Guàrdia, que ens va visitar a plaça uns dies després per l'Aniversari.

La torre folrada és lluitada i salvada per l'esforç de canalla, tronc, folre i soca, tots a una; la primera de l'any!

Plaça del Pati de Valls, 9 de juny de 2018

Colla dels Joves Xiquets de Valls:

pilar de 5, 5 de 8, 3 de 9 amb folre, 3 de 8 amb agulla carregat, pilar de 7 amb folre carregat

Nens del Vendrell:

tres pilars de 4, 3 de 8, 4 de 8, 2 de 7, pilar de 5

Colla Jove dels Xiquets de Tarragona:

pilar de 5, 3 de 9 amb folre, 4 de 8 amb agulla, 5 de 8, pilar de 6, pilar de 5, quatre pilars de 4

Moixiganguers d'Igualada:

pilar de 5, 2 de 8 amb folre, 3 de 8, 4 de 8, vano de 5

Castellers de Barcelona:

pilar de 5, 3 de 8, 2 de 8 amb folre, 4 de 8, vano de 5

Vigília del 49è Aniversari

David Tarrats

Ens trobem a la plaça del Rei per començar les celebrazions del 49è Aniversari de la nostra colla. Aquesta plaça és una de les que més m'agrafen. És recollida, en un entorn inigualable. El públic assegut a les escales li dona un toc especial, com de festival d'estiu familiar.

Com és habitual en aquestes dates, el retrobament amb vells i belles (amb b, per no ferir sensibilitats...) coneixuts i coneudes (això s'està allargant massa...), és quasi obligatori. Em fa sempre molta il·lusió saludar gent que fa temps que no veig. L'estrena de camises també és un habitual d'aquests dies, però la del Malik em fa especial il·lusió.

Comencem la diada amb dos pilarets de 4 i amb un altre pilar de 4 dels nostres fillols del Prat. L'altra colla que ens havia d'acompanyar, els també fillols Encantats de Begues, finalment només ha pogut enviar un escamot a donar un valuós cop de mà.

Pilar de 5 de comiat a la Plaça del Rei

Per acabar, un pilar molt especial amb el Szabolcs a segons abans de tornar a Hongria

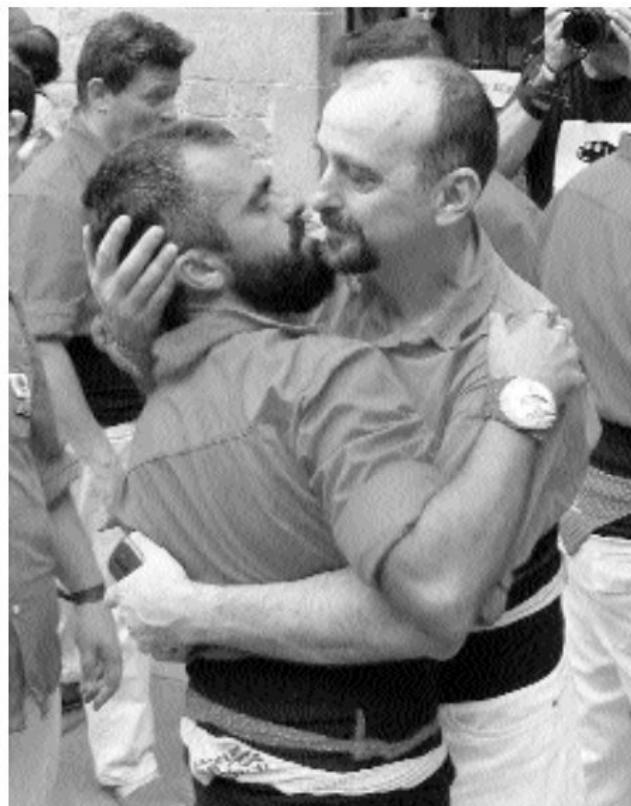
A primera ronda tanquem i obrim pinya no sé quants cops d'un 3 de 8 que finalment podem descarregar sense més història (suposo que per entrar en calor) i els Castellers del Prat fan un 3 de 6. A segona ronda ens inventem una torre de 7 ballada que va fer les delícies del públic que seguia el ritme de la ballarúca picant de mans. I per tancar les rondes, després de carregar el 4 de 8, un dels baixos va

decidir de descarregar-lo per sota, però no es van entendre amb la resta de nucli i va quedar en un quatre molt treballat i mogut. El pilar de 5 que va tancar l'actuació va servir per retrobar bones sensacions entre el Màrius i el Sr. Maroño (s'ha de fer la pilota al cap). Els del Prat van signar un 2 de 6, un 4 de 6 amb agulla i un altre pilar de 5.

Com sempre, la banda sonora va córrer a càrrec del nostre grup de grallers i timbalers que, un cop més, van fer retronar tota la plaça del Rei.

Per acabar una diada que em va semblar un "Màrtirs de colla de 7", es va fer un pilar de 4 amb un segon especial, el nostre company Szabolcs, que s'acomiadava de nosaltres (temporalment, espero) per tornar a la seva altra casa d'Hongria.

Szabolcs, sempre ens quedarà París...

Plaça del Rei de Barcelona, 16 de juny de 2018

Castellers del Prat:

pilar de 4, 3 de 6, 2 de 6, 3 de 6 amb agulla, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, intent desmuntat de 3 de 8, 3 de 8, 2 de 7, 4 de 8, pilar de 5, pilar de 4

49è Aniversari

Josep M. Casanellas

L'actuació de l'Aniversari sol reunir un bon grup de castellers veterans

Un altre juny, any 2018, la Colla dels Castellers de Barcelona ha fet públic el seu aniversari. Ja en són 49, segurament immersa en un procés de renovació. El més significatiu ha estat a la plaça, i portar els millors castells que enguany disposem, acompanyats dels Castellers de Gràcia, Minyons de Terrassa i Castellers de Sabadell.

No podem parlar de falta de castellers amb camisa vermella. Gairebé 200 camises eren a plaça. Això fa pensar que en les diades significatives, la gent respon. En una colla de 49 anys, hi ha una immensa resposta que ben canalitzada ens pot donar molt bons fruits. Però s'ha de poder i saber despertar.

Hem passat uns darrers anys segurament molt bons si mirem els castells fets, però que no ens han deixat veure que el ritme de la nostra colla necessita una dinàmica diferent d'altres colles. Fer que cada setmana sigui la millor actuació de la història té un preu, i aquest preu és esgotament d'efectius que regularment assisteixen als assajos i actuacions. Sense perdre de vista els qui pun-

Hem vist una diada en la qual les colles no han anat més enllà de les seves possibilitats reals

tat de resposta dels equips d'atenció mèdica.

Hem vist una diada en la qual les colles no han anat més enllà de les seves possibilitats reals. Les colles entenen que la factura d'una caiguda té un preu massa elevat, pels castellers lesionats i per la colla de forma general... I també pel món casteller. Sabem que la principal eina de seguretat d'un castell és la pinya i actualment les pinyes acostumen a ser massa ajustades, malgrat el suport d'altres colles. Ens toca, per tant, no ser agosarats i ens toca avançar amb seguretat. També en aquest aspecte, les colles que actuaven a Sant Jaume han estat generoses a l'hora de donar suport a les altres colles.

En una diada a Sant Jaume, no podem deixar de parlar de la presència de les autoritats. Aquest any, no hem pogut tenir la presència de l'alcaldessa Ada Colau, segurament que la seva agenda li ha impossibilitat ser-hi, acostuma a fer-ho. Val a dir, però, que en tota la diada ha estat present el primer tinent d'alcalde, Gerard Pissarello.

Plaça de Sant Jaume de Barcelona, 17 de juny de 2018

Minyons de Terrassa:

pilar de 4 caminant, 2 de 8 amb folre, 3 de 9 amb folre, 4 de 8, pilar de 6, vano de 5

Castellers de la Vila de Gràcia:

pilar de 4 caminant, 7 de 7 carregat, 4 de 7, 5 de 7, vano de 5

Castellers de Sabadell:

pilar de 4 caminant, 4 de 8, 7 de 7, 5 de 7, vano de 5

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, 2 de 8 amb folre, 4 de 8, pilar de 5 al balcó, vuit pilars de 4+intent desmontat de pilar de 4

tualment són presents en dates significatives, ja que ells fan possible el gruix per arrodonir els castells superiors.

La plaça Sant Jaume, sempre animada pels turistes, s'ha mantingut ambientada, segurament amb poc públic malalt de castells, però no podem oblidar que són a la Barcelona turística. També s'ha vist una marcada ambientació independentista. Sant Jaume juga aquest paper de marcar el batec de Catalunya.

Malgrat ser quatre colles, ja hem après, quan convé, a marcar un ritme prou àgil, per no acabar l'actuació amb castellers cansats i un públic potser avorrit, si és que s'ha quedat per veure tota l'actuació.

Segurament ha ajudat que no hi hagués més que una caiguda, i que la gestió dels lesionats hagi estat prou àgil, per tal de no allargar excessivament i sense necessitat el temps de parada posterior a una caiguda per valorar la situació sanitària i la capaci-

Diada del Casc Antic

Màrius Arias

Després del descans post-Aniversari, tornàvem a actuar, aquest cop ho vam fer dins de la Festa Major del Casc Antic, fent-ho davant del Mercat del Born, conjuntament amb la recentment creada Muixeranga de Barcelona i els Falcons de Vilanova.

Abans de l'actuació, però, ens vam trobar uns quants castellers i castelleres per fer pilars de 4 a Santa Maria del Mar, per al llibre del 50è Aniversari de la nostra colla.

El dia ja apuntava calorós i més al lloc d'actuació, on no hi havia gaire ombra. Com a mostra, només cal indicar que, tan bon punt arribàvem al lloc de l'actuació provinents de Santa Maria, només es veia la paradeta de la Colla. On eren els castellers i castelleres? Doncs a l'altra punta de la plaça, on queia l'ombra dels edificis! No érem moltes camises, raó per la qual ja s'albirava que no anàvem a fer grans castells. A més, tant la muixeranga com els falcons poca ajuda ens podrien oferir a les pinyes... Com es pot suposar, no es tractava ben bé d'una actuació castellera, sinó més aviat d'una exhibició de cultura popular catalana de cara als estrangers.

Començàrem la nostra actuació amb dos pilars de 4 de sortida. En primera ronda aixecàvem un 3 de 7 molt solvent que no va mostrar cap problema apparent en la seva execució. En segona ronda optàvem per fer un 5 de 7, i aquest sí que va donar problemes, perquè amb l'entrada dels cordons a la pinya tot el tronc del

No es tractava ben bé d'una actuació castellera, sinó més aviat d'una exhibició de cultura popular de cara als estrangers

3 es va regirar cap a l'esquerra, però el bon fer dels components de la pinya va permetre que el castell no patís per això. A tercera ronda vam fer el 4 de 7 amb agulla. De nou el castell se'n va girar, tot i que aquest cop no va ser culpa de l'entrada de la pinya. Tot i així, aconseguíem descarregar el castell sense majors incidències.

Per acabar l'actuació, vam fer un pilar de 5 que també es va haver de treballar, doncs ja des d'un principi l'aixecadora es va haver de col·locar més enrere del compte, i això va fer que fos delicada la sortida de l'enxaneta. Però no hi van haver més problemes i el pilar es va descarregar exitosament. Abans de marxar, aprofitant l'avinentesa, vam fer un pilar de 4 davant la porta del mercat de cara al llibre del 50è Aniversari.

Per la seva banda, els Falcons de Vilanova van fer un vol de 4 i dos vols de 3, en primera ronda; una pira de 10, tripira de 7 i pilar de 3, en segona ronda, i, un 3 obert i focking amb estrelles, en tercera ronda. La Muixeranga de Barcelona van fer un pilar de 3 per sota; una sènia, en primera ronda; un alcoià, en segona ronda, i, en tercera ronda, una torre amb figuereta.

En no ser una diada amb tres colles castelleres, totes les construccions es van fer prou ràpid i de seguida sortíem d'aquell form en què es va convertir la plaça. No vam fer grans castells però la vistositat va estar assegurada.

Ara només ens queda un assaig abans d'anar de viatge cap a Londres, per a actuar amb els Castellers of London. És el primer cop que la Colla va a Anglaterra, i és un bon moment per fer bons castells. No us ho perdeu.

Plaça Comercial de Barcelona, 1 de juliol de 2018

Muixeranga de Barcelona:

pilar de 4 aixecat per sota, sènia, intent d'alcoià, figuereta, dos pinets (pilar de 3)

Falcons de Vilanova i la Geltrú:

set pilars de 3, un vol de 4 + dos vols de 3, pira de 10, capdil 8x9, tripira de 8, 3 obert, focking de 2 triangles i 5 puntes, pilar de 4 aixecat per sota

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 3 de 7, 5 de 7, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5

Londres

Gemma Prats

El passat mes de juliol, els Castellers de Barcelona varem sumar una nova fita internacional a l'historial de la Colla; tres castells de 7 i cinc pilars de 4 en total a Londres, capital del Regne Unit.

La tarda del divendres 6, amb dos pilars de 4 no simultanis varem tenir de vermill el marge del riu Tàmesi, una de les postals més típiques d'aquesta ciutat amb el London Bridge de fons, en una fotografia d'estampa que la Colla va voler immortalitzar com a record de la visita feta en aquell país estranger.

Més tard, aquell mateix vespre, els Castellers of London ens van convidar al seu local d'assaig, o més ben dit, a la sala que tenen habilitada a un dels hospitals més famosos de la ciutat; al Guy's Hospital. Allà varem ser partíceps d'un assaig conjunt on totes dues colles varem provar i assajar els castells que l'endemà portaríem a plaça, i que, tot i no anar del tot rodades, ens van servir per a preparar i plantejar-nos futures fites de cara la temporada que ens espera a casa i que no ha fet més que començar. També ens va permetre compartir amb la colla resident una estona en què poder intercanviar paraules, somriures i ajudes en l'activitat que ens uneix.

Després vam gaudir tots junts d'un esplèndid sopar de germanor que CoL ens va preparar amb tota la il·lusió i que va acabar sent el pretext perfecte per a que el jovent de la Colla i alguns adults estrenyéssim llaços amb els nostres nous companys anglesos a un pub típic de l'indret, en una nit marcada per un dels partits més calents del mundial de futbol que es jugava en paral·lel a nosaltres.

Però això no acabava aquí; l'endemà, dissabte dia 7 ens esperava la diada per la qual principalment ens havíem desplaçat a un indret tant llunyà de casa nostra. Ens vam posar les piles de bon matí i després d'unes hores lliures on tothom va poder aprofitar per a fer una mica de turisme, ens vam reunir sobre les 12 del migdia a l'estació de Waterloo, on vam agafar un tren les dues

colles juntes cap a la fira anomenada St Margarets Fair, situada a un parc als afores de la gran ciutat a Twickenham (al municipi de Richmond upon Thames).

Allà, sota un sol i una calitja infernals, en plena onada de calor atípica en aquells indrets, ens esperava un públic molt variat i entusiasmant que gaudia de les activitats que brindava la fira. Varen sonar gralles i els nostres companys de CoL van alçar i descarregar dos pilars de

4, un 4 de 6 amb agulla, un 3 de 6 i el seu primer 5 de 6 de la seva història després d'un intent desmuntat que va motivar als londinencs a perseguir aquesta fita amb més força que mai. Alegria i eufòria que varen culminar amb un bonic pilar de 4 aixecat per sota per tancar la diada.

Pel que fa a nosaltres, prop de 115 castellers i castelleres ens vam aplegar sota el mateix sol per a descarregar un pilar de 4, un 3 de 7, seguit d'un 4 de 7 amb agulla i acabant amb el 4 de 7, diada que culminaria amb dos pilars de 4, tot descarregat. Va ser una diada maca, plena d'estrenes i prou àgil, envoltada de pintoresques carpes de menjar i objectes de tota mena que venien els faires en aquell assolellat cap de setmana. L'alcalde d'aquell petit municipi també hi era present, i no va faltar una polca en acabar de la qual

totes dues formacions en vam gaudir conjuntament.

Però Londres no només van ser castells. Vam arribar i marxar a comptagotes, en un total de cinc vols que permetien a uns i a altres gaudir més o menys de la ciutat i de l'experiència del turisme que s'hi pot practicar. Sols o en grups passàvem les hores caminant perduts pels carrers d'aquesta immensa ciutat, descobrint-ne tots els racons possibles i passant una estona envoltats dels nostres. I no només això, tant petits com grans varem fer noves amistats amb els castellers de la colla local i el jovent vam acabar sent convidats a una petita festa que organitzava un dels membres de CoL a casa seva. Així doncs, va ser un viatge per recordar en tots els sentits. Els estem molt agraïts, per una amistat que esperem que perduri en el temps.

Parc Moormead de St Margarets, Twickenham, Richmond upon Thames, Gran Londres (Gran Bretanya) 7 de juliol de 2018

Castellers of London:

dos pilars de 4, 4 de 6 amb agulla, intent desmuntat de 5 de 6, 3 de 6, de 6, pilar de 4 aixecat per sota

Castellers de Barcelona:

pilar de 4, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, dos pilars de 4

Festa Major del Raval

Axel Vilaseca

Raval incomplert amb diada bàsica de 8

Després del viatge a Londres, els Castellers de Barcelona tornàvem a actuar a casa i ho fèiem a la Festa Major del Raval. Es tracta d'una diada que ha tingut diferents places i que s'està consolidant en els darrers anys a la Plaça de la Gardunya, que a més a més, any a any, va tenint una cara nova degut a les obres que s'hi han fet. A banda, degut a la manifestació per la llibertat dels presos polítics, vam haver d'avanscar la diada una hora, fent així que comencés a les cinc de la tarda, en comptes de a les sis.

Enguany, després del viatge al Regne Unit, i d'un final de juny amb poca activitat, encaràvem el Raval amb la idea d'estrenar la "catedral", un castell que l'any passat vam estrenar per l'Aniversari. Tot i ser els amfitrions de la diada vam acordar sortir tercers a actuar ja que teníem algun casteller que arribava just per qüestions laborals, i anem de cara amb el 5 de 8. Primer vam desmuntar-ne dos peus i finalment al tercer tira amunt, amb bon ritme però amb evidents dificultats a nivell de l'estructura del 3 i es decideix desmuntar a l'entrada de dosos. El que sí que cal destacar és el pobre gruix a la pinya, una mancança que és un detonant al respecte de desmuntar una "catedral" ansiosa de veure plaça.

Després dels intents no fructífers per descarregar el 5 de 8, l'aparquem i optem pel 3 de 8, novè de la temporada, un castell que descarreguem amb solvència, tot i tenir una alineació de configuració diferent a segons i terços, i que presenta unes bones mides en tot moment, i ens ajuda a recuperar motivació després de la lògica decepció.

Tot seguit anem a pel 4 de 8, que en un primer intent puja al segon peu i tot i que no presenta les millors mides possibles el castell té corda, però a l'entrada de dosos es desmunta. Hi tomem i aquesta vegada sí que puja al pri-

mer peu però després de rectificar de forma massa brusca una de les rengles, el castell no puja bé de mides i no s'acaba de resoldre l'encaix de la pinya amb els segons, cosa que repercutiria en un castell que seria molt més treballat del que hauria de ser, amb clares dificultats per al pis de segons que ens va costar de salvar. Però ens vam anotar l'onzè "carro gros" de l'any.

Decidim acabar la diada amb aquest castell i tot seguit arriba l'hora dels pilars, i com que molts castellers de la Colla marxen de plaça abans d'acabar, no podem fer el vano de 5 previst i ho resolem fent finalment primer un únic pilar de 5 i tot seguit dos pilars de 4 simultanis. A destacar que el pilar de 5 presentava una alineació de les que estem treballant a assaig del pilar de 6 i que a la xarxa ja hem descarregat la versió neta de pilar de 5.

Durant la diada es va fer una petita pausa per aprofitar l'ocasió per a la inauguració del reconeixement de la ciutat a una plaça que fa dos anys es va fer de 9 gràcies al 3 de 9 amb folre descarregat pels Castellers de Barcelona, en forma de placa al terra de la plaça, i que l'any passat només vam poder carregar.

Acabem acompañats per dues colles amb camisa verda, una d'habitual en aquesta diada, els Castellers de Cerdanyola, i una de novella en aquesta diada, la Colla Castellera de Sant Pere i Sant Pau. Un cop acabada la diada, tenim la mirada encarada en la Festa Major de Salt i la sempre especial diada de Màrtirs Street.

Plaça de la Gardunya, Barcelona, 14 de juliol de 2018

Colla Castellera de Sant Pere i Sant Pau:

3 de 7 amb agulla, 2 de 7, 4 de 7, pilar de 6, vano de 5

Castellers de Cerdanyola:

5 de 7, 2 de 7 carregat, 4 de 7 amb agulla, vano de 5

Castellers de Barcelona:

intent desmuntat de 5 de 8, 3 de 8, intent desmuntat de 4 de 8, 4 de 8, pilar de 5, dos pilars de 4

Festa Major de Salt

Eduard "Teddy" de la Rosa

El diumenge 29 de juliol encaràvem l'última diada prèvia a la gran cita abans de les vacances d'estiu: Màrtirs Street. L'actuació de Salt venia precedida d'una circumstància que va colpir la Colla, la mort del nostre company Miquelo, una persona amb qui havíem compartit moltes i moltes soques i a qui la malaltia va fer que marxés molt abans d' hora. Com els altres companys que ens han anat deixant, forma ja part per sempre de la nostra història.

També la setmana havia tingut una variant respecte al nostre ritme habitual de treball: per tal de fer-nos més presents al barri, la Tècnica va decidir que l'assaig de divendres 27 en lloc de fer-se al local es fes a la plaça del Mercat del Clot, un dels llocs més concorreguts del barri on tenim la nostra seu. Aquest tipus d'activitat, que jo personalment comparteixo, sempre tenen el risc de que per fer-se fora del nostre entorn habitual (menys llum, més soroll...) pugui afectar la concentració i la qualitat del treball, però penso que no va ser el cas i que es va poder fer un molt bon assaig, amb una molt bona prova de 3 de 9 amb folre, i un 5 de 7 net sencer que ens acosta molt a l'esperat debut a plaça de la nostra "catedral".

Així que ens plantem puntualment diumenge a Salt amb un número de camises lleugerament superior a l'esperat (unes 115 persones disponibles per a la pinya i tronc), amb una participació important d'amics amb qui feia un temps que no coincidia a plaça. Un diumenge molt calorós, on l'aigua va ser un element fonamental per poder aguantar l'actuació, que degut al seu lent ritme es va allargar fins a cinc minuts abans de les 3 de la tarda.

Iniciem aquesta amb un pilar caminant, igual que la

resta de colles: els Marrecs de Salt, els Xicots de Vilafranca i els Xerrics d'Olot. La diada pròpiament dita s'inicia amb un 5 de 8 dels amfitrions, que tot i haver-lo de treballar no va presentar cap perill i van descarregar amb solvència, provocant la lògica eufòria d'aquesta colla. Per la nostra part, encarem la primera ronda amb un 3 de 8, amb dos debuts importants a tronc: l'Enric Górriz a segons i l'Anna Prats al pis de quinches. Tranquil fins a carregar i una mica més treballat a l'hora de descarregar-lo.

Després d'un intent desmuntat del 3 de 9 amb folre dels Marrecs en segona ronda, ens proposem atacar la tercera torre de 8 amb folre de la temporada. Era un castell que a nivell de soca semblava tranquil, també a nivell de folre (on per cert també hi havia molts debuts) però que finalment es va quedar en intent desmuntat. No semblava un problema estructural, però es decideix no insistir i completem la segona ronda amb una torre de 7 que no va presentar cap problema. A destacar el debut d'aixecadora de la Lucía Guzmán en aquest castell.

Acabem les rondes de castells amb un 4 de 8 que, com està sent massa habitual aquesta temporada, ens costa més del compte descarregar amb tranquil·litat. A destacar principalment el debut a segons del nostre company Carles Bohera "Bubu".

I per finalitzar, un pilar de 5 molt però que molt lleuger i que està demanant a crits pujar-lo un pis, amb el debut a terços de la Irene Mañané, i posteriorment dos pilars més de 4 on de nou podem parlar d'un altre debut, el de la Carleta Pallàs com a enxaneta.

En definitiva, una diada molt llarga degut a un número molt gran d'intents desmuntats (afortunadament sense cap caiguda) i calorosa, que deixa totes les opcions obertes davant de la cita de Màrtirs i que va permetre un gran nombre de debuts molt importants.

Plaça Lluís Companys de Salt, 29 de juliol de 2018

Marrecs de Salt:

pilar de 4 caminant, 5 de 8, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, 2 de 8 amb folre, 3 de 8, dos pilars de 5 i pilar de 5 carregat, dos pilars de 4 al balcó

Xicots de Vilafranca:

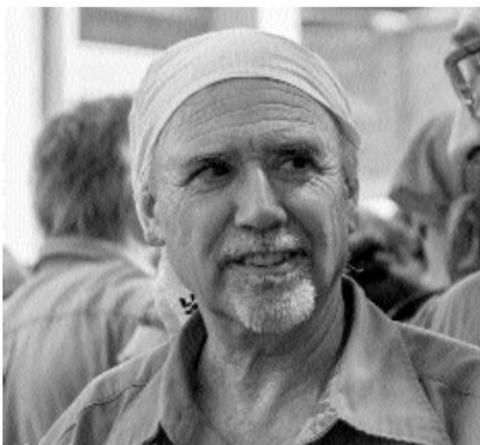
pilar de 4 caminant, intent desmuntat de 3 de 8, 3 de 8, intent desmuntat de 2 de 7, 2 de 7, 5 de 7, dos pilars de 4

Xerrics d'Olot:

pilar de 4, 3 de 6 amb agulla, 4 de 6, 2 de 6, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, 2 de 7, 4 de 8, pilar de 5, dos pilars de 4

Diada de Màrtirs Street

Paco Igual

Després d'un molt bon assaig de divendres, el millor fins al moment, se'n obria la porta de tres castells per a la diada de Màrtirs. Per una banda, el 5 de 8 que va quedar en intent desmuntat a la Boqueria es tornava a posar a tret després d'una bona prova de 5 de 7 net. Per altra banda, una bona prova de 2 de 8 amb folre fins a dosos ens podia permetre recuperar una torre que tampoc havíem pogut aconseguir a Salt. Per últim, una bona prova de 3 de 9 amb folre fins a sisens ens donava la possibilitat de

Després de l'exitós 5 de 8, la diada se'n va torçar en forma d'intents desmuntats de torre i de 3

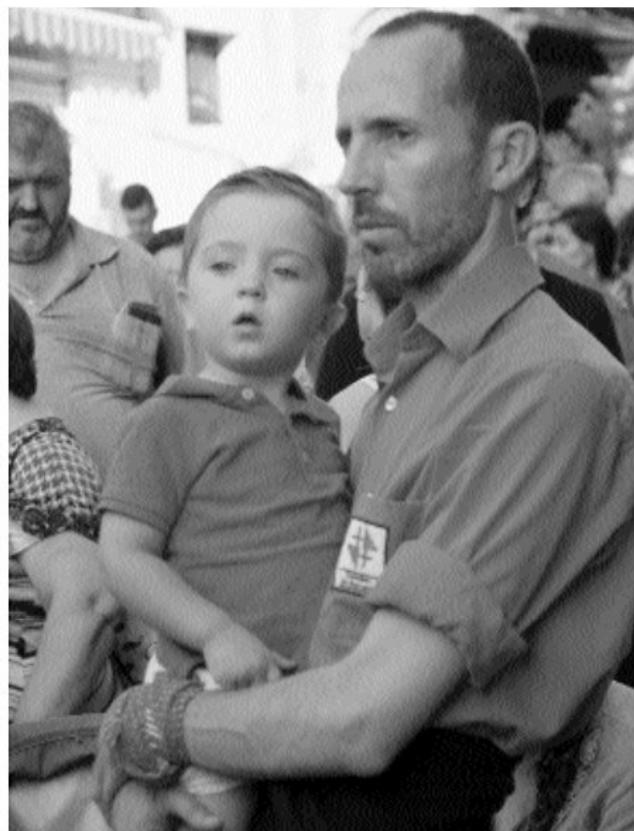
mantenir, un any més, el nivell de colla de 9.

La diada la varem iniciar amb un pilar de 5 de dol a la memòria de l'amic Miquelo. Els caps de colla van decidir que l'ordre de les rondes seria Xicots en primer lloc i Barcelona a

continuació. Van començar ronda els Xicots amb un bon 3 de 8, el segon després del de Salt la setmana anterior. Ens tocava el torn a nosaltres i la Tècnica va apostar pel 5 de 8. El castell va pujar bé fins a carregar i va tenir una lluita important fins a poder-lo descarregar. Bon començament!!!

En segona ronda els Xicots van fer un bon 4 de 8. Va arribar el moment del nostre 3 de 9. Vam haver de desmuntar un primer intent en no tenir disponible tot el folre. La segona temptativa va pujar bé fins a sisens i entrant dosos és va tirar avall atès que la rengla de l'esquerra s'estava enfonsant d'una manera preocupant.

Els Xicots acabaven actuació amb una treballada torre de 7. La nostra Tècnica rebaixava pretensions i apostava pel 2 de 8 amb folre que es va haver de desmuntar al primer intent. A la segona la torre va pujar mogudeta fins a col·locar-se l'aixecador i el moviment va fer impossible que l'anxaneta la pogués coronar quedant en intent desmuntat. Vam fer un 3 de 8 amb les mans del folre tocant el castell i la Tècnica va considerar que no valia la pena fer un tercer castell i donar per acabada l'actuació. Un vano de 5 de celebració tancava la diada.

Plaça de la Vall del Castell de Vilafranca del Penedès, 4 d'agost de 2018

Xicots de Vilafranca:

3 de 8, 4 de 8, 2 de 7, pilar de 5, tres pilars de 4 i un intent de pilar de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 5 de dol (Miquelo Bonet), 5 de 8, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, 3 de 8, vano de 5

L'Enseñat, un “mans altes” que es vol jubilar

Toni Mañané

MANEL ENSEÑAT, (Tremp, 17 de juliol de 1955)

Gairebé dos metres d'alçada i és capaç de passar inadvertit per la seva timidesa. No falla mai als assajos i sovint arriba amb prou temps i seu a un extrem de la barra del bar a esperar l'assaig. A les seves espatlles porta més de 30 anys com a casteller i encara gaudí aixecant les construccions humanes.

Poques persones hi ha a la Colla tan introvertides com el Manel, no li agrada fer-se notar i quan li demano per fer-li l'entrevista em repeteix molts dies la mateixa argumentació: *“Jo no sóc important a la Colla, només faig castells, no he estat de Junta ni de Tècnica. Fes-li l'entrevista a algú altre més important que jo”*.

El Manel va entrar a la Colla de la mà del Jordi Agut, qui treballava amb el seu germà: *“El meu germà em va dir ‘vine, que t’ho passaràs bé’. Jo vaig venir i ell va marxar al poble a treballar i vaig quedar jo. Això era als anys 80”*.

La seva posició, donada la seva alçada, sempre ha estat de primer lateral, primeres mans o vent, és a dir “mans altes”. Quan li preguntes pels seus millors records, no dubta: *“Els millors records que tinc de la Colla són sens dubte la gent (...) Els qui tenim més o menys la mateixa edat vam entrar més o menys tots junts. Els meus millors amics són els Gutiérrez, sobretot, i després vas fent amistats amb la gent tal i com van entrant. La Colla ha crescut molt. Ara som un nucli dur de 150-200 persones. Era mes fàcil fer amistats abans, i a més a més jo tenia menys edat. Jo sempre demano la jubilació castellera però no me la donen...”*.

Més de trenta anys trepitjant el local fa que en Manel tingui una visió prou àmplia de l'evolució de la Colla. *“Abans érem més fixos, la majoria eren homes, i ara s'ha*

Abans es cobrava per cada sortida; ara són intercanvis i consta molt obtenir diners

El Manel Enseñat (dalt, a la dreta) amb el seu germà i el Juan i Jose Gutiérrez

diversificat molt, són famílies”, i apunta a un dels problemes que tenim: *“El problema de la Colla és que entren molts però també se'n van molts”*.

Pel que fa a la competitivitat actual, la veu també com un fet diferencial amb els primers anys seus a la Colla: *“Abans no hi havia tanta competitivitat”*.

A nivell d'infraestructura i de calendari també hi veu diferències en aquests anys: *“Érem menys. Cada sortida, la Colla cobrava per actuar. Ara són intercanvis, hem de pagar un local. Tenim mes complicacions a l'hora de buscar diners. Abans era més fàcil tot i que el local de Rossend Nobas va costar molt. No és com aquest, molt més ben equipat”*.

En el seu record hi ha una menció especial per l'Avi Porta, tot i que no el va arribar a conèixer: *“En aquella època l'Avi Porta va portar molta gent. Va portar molta canalla de la Pau i la Catalana. Ara també està venint molta canalla i això és bo”*.

En aquest punt no pot menys que expressar la seva opinió com a assidu als assajos de canalla: *“A la canalla abans la protegíem molt, abans els pagaven els viatges i altres coses, ara penso que ja no es fa. La canalla és molt important dintre de la Colla. Sense canalla no es poden fer castells”*.

Quan estem realitzant aquesta entrevista, tot just estem organitzant el viatge a Londres que es va fer a primers de juliol. *“Al principi feia molts, però ara he afluixat. Quan vam anar a Dinamarca vam estar 12-13 dies, vam parar a Alemanya, França... El sistema era parar en una àrea de servei, treure les capses i taules, i fer pa amb tomàquet i xoriço i no sé què més i de nou carretera. Ara les sortides són més còmodes i curtes. És anar, fer els castells i tornar”*.

Per a l'Enseñat, no hi ha un moment més important que altre a la seva vida castellera, ni un castell determinat:

El Manel ha estat, gràcies a la seva alçada, un habitual primeres mans i vent

"Tots són importants. Hi ha colles a les quals els hi costa el mateix un 3 de 6 com a nosaltres en 3 de 9 amb folre ara. El problema és consolidar els castells de 8 i 9. A vegades pugem i baixem nivell, però tenir consolidats els castells és molt important perquè costa menys fer-ho. Podem anar a qualsevol plaça i fer-los... si hi ha gent, clar".

Pel que fa a l'assistència de gent a les actuacions i assajos, el Manel no pot estar-se de retreure la manca d'implicació: "Abans érem més fixos, la gent venia més. Ara, no sé perquè, els antics no venen i jo els pregunto 'perquè no veniu?', i em diuen 'home, tinc família, tinc altres coses...'". Però, Manel, a les grans fites no falten!

"Sí, però jo a la Colla he pogut coneixer deu mil castellers i a la Mercè no passem de 300-400. Molta gent abandona. Son èpoques, no sé, hauríem de mirar-ho".

Un altre aspecte que al Manel li preocupa és el de la formació: "Jo la crítica constructiva que faig és que no hi ha una formació específica a les diferents posicions. Cadascú ha de saber quines funcions té, cadascú a la seva posició, i això no s'explica, ni tampoc quin treball es fa. La gent entra i som, un cop ficats a la pinya, nosaltres qui modifiquem posicions als nous, i això no hauria de ser així. Falta molta tècnica, caldria fer cursos o donar explicacions".

Els pilars de cloenda

Aquells castells menyspreuats

Màrius Arias

Quan jo vaig entrar en el món casteller, de seguida em van dir que tenia fisonomia de primeres mans. Al poc, per la meva manera de ser, demanava al cap de colla si podia fer alguna cosa més, se'm quedava petita la meva contribució als castells. Em va dir que podria ser un bon pilaner de 6 i va ser aleshores quan vaig entrar en el meravellós món dels pilars.

Vaig començar a fer castells a la colla de Sant Feliu de Llobregat, colla de 7, i el seu màxim pilar era de cinc. Per circumstàncies de la vida, no vaig poder continuar a la colla i vaig haver de marxar sense fer a plaça el pilar de 5 tan assajat.

El meu viatge pel món casteller em va fer aterrjar als Castellers de Barcelona. Una gran colla on sentia dir que un dels seus punts forts eren els pilars, donat que ben poques colles podien presumir de tenir molta gent capaç de fer pilars de cinc (a tall d'exemple, quan escric aquestes línies fa poc que vaig rebre un correu on ens proposaven fer deu pilars de 5 pel 50è Aniversari).

Per a la gent que formem part de la pinya, els pilars són una manera de sortir de la foscor i deixar-nos veure.

Per a la gent que formem part de la pinya, els pilars són una manera de sortir de la foscor i deixar-nos veure. A més, he trobat un lloc on pots relacionar-te amb gent de totes les posicions de la colla. Com és lògic, en formar part de la pinya tinc estreta relació amb aquells i aquelles que formen part de l'equip de mans, contraforts i baixos. En aquestes posicions les vivències donen aquest punt de companyonia que tant em fan fruir els castells. Però amb els pilars ho gaudixo encara més.

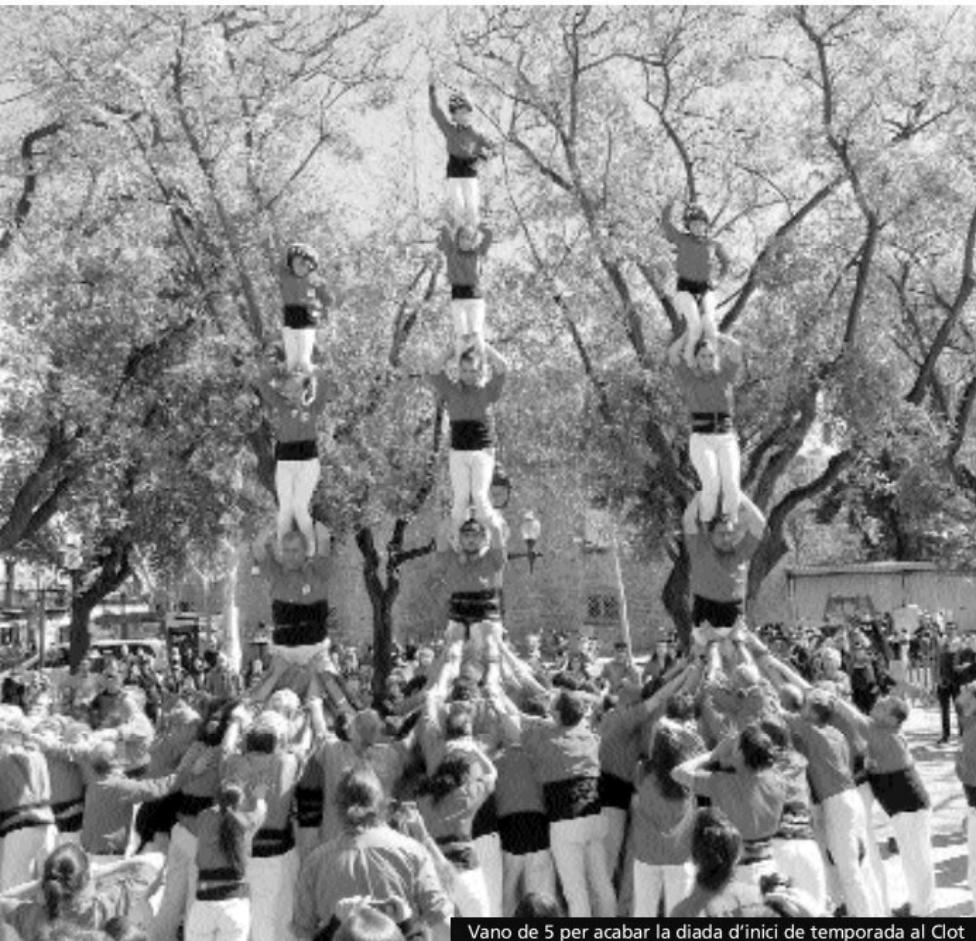
A l'assaig de pilars ens ajuntem gent de pinya, gent de tronc i canalla (i fins i tot de gralles). I a cada prova que fem de pilars anem estretint lligams per la confiança que ens hem de tenir els uns als altres. A l'assaig general els grups que es

formen van molt lligats amb la posició que ocupem al castells (cosa ben normal), però és a l'assaig de pilars on convius amb gent de totes les posicions i parles amb aquella quinta que ha anat molt de cap a la prova, o amb aquella canalla que fa una sortida trapella i fa trontollar tot el pilar.

Els que ja em coneixeu ja sabeu que sóc una persona corpulenta (1,90 m i 115 kg). Això m'exclou de pujar a tronc i a folre, però he trobat el meu lloc als pilars, la meva fisonomia fa que no pugui fer pilars a qualsevol lloc, sinó que depenc del fet que hi hagi un bon gruix de gent per realitzar-lo.

De vegades creix el desànim quan veus que, per a una bona part de la colla, els pilars finals ja no són part de l'actuació i abandonen la plaça quan s'ha fet el tercer castell. És frustrant veure això i que la prova neta que tant s'ha assajat no es pot fer a l'actuació.

Des d'aquest escrit faig un prec a tothom perquè entengueu la importància dels pilars. Si els castells són un bon exemple de valors com la passió i l'amistat, trobo que ens els pilars es posen molt de manifest valors com la confiança envers els companys i les relacions interpersonals. Feu que el vostre compromís envers la colla s'estengui més enllà de la tercera ronda, us necessitem. Volem que us quedeu a la ronda de pilar extra o als pilars de sortida. També són part de la nostra actuació.

Vano de 5 per acabar la diada d'inici de temporada al Clot

Pot un castell posar llum sobre el caràcter català?

Dan Smith

La torre humana que estic veient està tremolant però de forma controlada. La base sembla tota "empaquetada". Hi ha més de cent persones formant una perfecta "melé" circular. A sobre, aguanten a tres que s'agafen fort de les camises formant un triangle de braços. A sobre pugen tres més. I a sobre d'aquests, tres més. I així successivament. Les venes dels del primer nivell són ara sang vermella. Les boques s'estiren i es tensen els tendons. Té set nivells d'alçada. Això ha de ser de 9 metres o una cosa així. Llavors quatre nenes fan esfereir a qui ho contempla: dues s'encavalquen als nivells alts i l'última s'estira sobre elles i una altra i aixeca el braç. Èxit! La música ha arribat a punts de febre. Jo estic lluitant contra les llàgrimes. I llavors, com xocolata en una font de xocolata, llisquer cap avall fins a la base.

Vaig decidir deixar París després de 35 anys. Em vaig jubilar i volia i necessitava sol. No el sol de "butllofes remolatxa vermella britànica" de la Costa del Sol o la Costa Blanca, on ous i bacon poden ser fregits al paviment, sinó de la Costa Brava catalana escombrada pel vent. Així que em vaig traslladar a Barcelona.

Havia estat a un assaig de castells a la meva última visita i així vaig tornar-hi durant la meva primera setmana de residència. L'Edu em va acollir amb ganes i la Marta em va mostrar el local: un espai d'assaig exterior, un gimnàs dins i un important bar-restaurant, on ara venen un plat de peus de porc molt saborós, tots dos amb vistes. Llavors em van donar una samarreta i, per a

Mirar una torre humana és com una il·lustració gràfica en 3D de la comunitat catalana

la meva sorpresa, em van dir que jo ja n'era membre!

Els Castellers, constructors de castells, són persones. Hi ha lloc a la societat catalana per a tothom. Mirar una torre humana és com una il·lustració gràfica en 3D de la comunitat catalana. Tothom dona suport a tothom. Baixant de dalt fins la "pinya" és com si estiguessis seguint la vida de cada membre. Allà, hi ha una nena tranquil·la de 7 anys, una nena de 10 més confiada, una adolescent lleugerament rebel, una boja estudiant universitària, una brillantment feliç mare jove, una dedicada membre de la colla, una mare de mitjana edat que ha treballat dur... i aquí ella està mirant, esperant la jubilació i finalment aterrant fermament de peus a terra gaudint de la joventut de dalt.

I hi ha el Toni, Mery, Edu, Teresa, Marta, Rafa, Piku, Pep, Josep...s, Jordi...s, Núria...s, Ainhoa, Aïda, Maria Rosa i David i les seves dues filles, Júnior, Szabolcs, Bill, Andrew, Cinta i Cintu, Ignasi, Carles, Patri, Robert, Eva, Ona, Bernat, Mario i dos-cents més...

Aquest és un esport rar que és amiscat, no perillós i amb cap equip contrari! Segurament això mostra un caràcter peculiar de l'única regió a Espanya on tenen prohibit les corrides de toros?

He sentit el respecte, la solidaritat i l'escalfor. Un altre viatge des de dalt veuria la llar d'infants, alumnes de primària i secundària, estudiants, ajudants de botiga, encarregats de botiga, metges, funcionaris, infermeres, conductors d'autobusos i un cansat professor d'anglès jubilat, en Dan.

Can a Castle cast clarity on the Catalan character?

The Human Tower I'm witnessing is shaking but controlled. The base is all packed in. There are more than a hundred people forming a perfect circular scrum. Above them they support 3 who hold tightly onto each others' shirts forming an arm triangle. Up climb 3 more. And on top of those 3 more. And so on. The first level's veins are blood red now. Their mouths stretched and tendons taut. It's 7 levels high. This must be 9 metres or so. Then the 3 little girls scamper up the outside. Two straddle the top level and the last one stretches over them and raises her arm. Success! The music has reached fever pitch. I'm fighting back

tears. And then like chocolate in a chocolate fountain they slither back down to the bottom.

I decided to leave Paris after 35 years. I retired and I wanted and needed sunshine. Not the blistering beetroot red British sunshine of the Costa del Sol or the Costa Blanca where eggs and bacon can be fried on the pavement but that of the windswept Catalan Costa Brava. So I moved to Barcelona.

I had been to a training session of the Human Towers on my last visit and so returned in my first week of residence. Edu welcomed me heartily and Marta showed me around the Clubhouse. An

outside practice area, a gym inside and an all important bar restaurant, now selling a very tasty pigs's trotters dish, overlooking both. I was then given a t shirt and, to my surprise, was told that I was a member!

The Castellers, castle builders, are about people. There's a place in Catalan society for everyone. Looking at a Human Tower is like a graphic 3D illustration of the Catalan community. Everyone supports everyone. Coming down from the top to the "pinya" [a pine kernel base] is as if you're following the life of each member. There she is at the top a calm 7, a more confident 10, a slightly rebellious teen, a wild university student, a glowingly happy young mum, a dedicated team member, a hard working mother entering mid life and here she is looking forward

to retirement and finally landing her feet firmly on the ground enjoying the youth above.

And there's Toni, Mery, Edu, Teresa, Marta, Rafa, Piku, Pep, Josep...s, Jordi...s, Núria s, Ainhoa, Aïda, Maria Rosa and David and their 2 daughters, Júnior, Szabolcs, Bill, Andrew, Cinta and Cintu, Ignasi, Carles, Patri, Robert, Eva, Ona, Bernet Mario and 2 hundred more...

This is a rare sport which is risky, nay dangerous, and has no opposing team! Surely this shows a character which is peculiar to the only region in Spain to have banned bull-fighting.

I've felt the respect, the solidarity and the warmth. Another trip from the top sees Nursery, Primary and Secondary pupils, students, shop assistants, shop managers, doctors, civil servants, nurses, bus drivers and one tired retired English teacher, Dan

El Miquelo i el David Gascón ens deixen abans d'hora

Eduard Paris

El diumenge 22 de juliol de 2018 ens va deixar el Miquelo Bonet, casteller de la Colla i veí del Clot, als 53 anys. Un infart es va endur una persona que s'estimava la Colla i que tot i que estava delicat de salut, quan venia a alguna diada, com a la passada Festa Major del Casc Antic, s'apropava a tocar castell.

Miquel Armand Bonet Sáenz de Navarrete feia de lateral a molts dels nostres castells. Es va apuntar ara fa uns quinze anys i compartia l'afició castellera amb la boletaire: quan hi havia diades a zones de la Catalunya Central, per exemple, aprofitava per gaudir dels castells primer i després es quedava a fer rutes per caçar bolets. També exercia la seva ascendència valenciana i molts anys, quan féiem les matinades de grallers i timbalers per la Festa Major del Clot-Camp de l'Arpa, comprava una traca i l'encenia davant de casa seva, al carrer del Clot, per despertar els veïns a cop de petard.

El dimarts 24 li vam fer un pilar de 4 d'homenatge al

nou tanatori de Sancho de Ávila i a la diada de Salt vam posar-nos un llaç negre per recordar-lo, i a la diada de Màrtirs Street a Vilafranca el 4 d'agost també vam fer un pilar de 5 de dol. Des d'aquestes pàgines, una forta abraçada a la seva mare, els seus dos germans i família i amics.

Pocs dies després, el diumenge 5 d'agost de 2018 va morir el David Gascon Moré, casteller de la Colla, als 49 anys. Era germà del Xavi Gascon, també membre dels Castellers de Barcelona.

El David es va apuntar fa uns quinze anys a fer castells, i per la seva constitució va passar ràpidament a aguantar pes a la pinya, sovint a rengles de mans. També havia ajudat a equips de treball de la Colla, com l'àrea d'Activitats. Tot i que darrerament l'assistència era més ocasional, intentava venir a grans diades per donar un cop de mà.

El dimecres 8 d'agost, al Tanatori de Les Corts, li vam dedicar un pilar de 4 de dol. Volem transmetre el condol a la família i amistats.

El Miquel Armand Bonet "Miquelo"

El David Gascón

Cartes a l'URC

Robert Saugar "Bob"

Les podeu trasmetre a través del correu urc@castellersdebarcelona.cat o mitjançant la secció del nostre web (<http://www.castellersdebarcelona.cat/cartes-a-lurc/>)

La garraperia de la Colla

Xavier Martí

Vagi per endavant que, en principi, ningú s'apunta a fer castells en una colla per treure'n alguna cosa més que la satisfacció de fer-los; i conèixer altra gent, i superar reptes, i la solidaritat, i...

Fer-se membre d'una colla és un acte verament voluntari; i fer-se'n, en principi també, entre altres coses vol dir acatar allò que està establert, si ha estat establert per majories reconegudes. Per tant ...res a dir.

I és evident que les colles no viuen de l'aire del cel i que se les han d'empescar per aconseguir finançament de la millor manera possible. A la nostra, com en d'altres, una és fer "bолос". Perfecte! I que en surtin com més millor.

És de suposar que algú, a qui correspon, es deu haver preguntat per què hi ha membres d'aquesta colla que no hi van mai, per principi, a cap "bolo". Alguna cosa deu passar o alguna raó hi deu haver. Jo, només n'he anat a un, i quan volia anar a un segon (i prou!) una qüestió privada m'ho va impedir. Per tant, d'experiència personal, poca.

Ara bé, hom parla amb un i l'altre i arriba a la conclusió que la Colla, en aquest aspecte, és garrepa, gasiva, avara. Es dona la circumstància que la majoria d'aquests actes es fan en hores no del tot avinents, quan toca fer un àpat o altres coses. La qüestió és: si per aquest "bolo" la Colla ingressa la quantitat que sigui, tan difícil és donar encara que sigui un entrepà i una beguda a qui hi assisteix? Minvaria tant el balanç econòmic final d'aquesta actuació?. El món casteller és sofert però, cal arribar a aquests extrems d'indelicadesa?

M'agrada que la resposta fos, també, per aquest mitjà. Ei! ...si pot ser.

Els pilars i l'ortodòxia

Frederic Planas

L'ortodòxia aplicada al món casteller seria una concepte semblant a "allò que seria correcte" o "allò que sempre s'ha fet".

Tot això ve al cas perquè en els darrers anys hi ha hagut una certa proliferació de pilars a les actuacions que marxen una mica dels cànon tradicionals.

En principi poc a dir sobre els pilars d'inici però sí sobre els pilars de comiat; el pilar de 6 és un pilar de comiat, després ja no caldria fer-ne més, ni de 5 ni de 4. Cas apart és el pilar al balcó que sempre s'ha de fer a l'acabar i mai a l'inici.

El vano de 5 (o de 6!) sol ser una demostració de celebració i de força després d'una bona actuació. Naturalment podem discutir sobre què considerarem una "bona actuació" però estarem d'accord en què un dia amb caigudes, o amb intents desmuntats o sortint de plaça amb només dos castells no ho és. En aquest cas, acabar amb un vano de 5, o amb dos pilars de 5 simultanis desconcerta una mica.

Ja entenc que amb la proliferació de pilars es dona sortida a tota la feina que es fa en l'assaig específic però no per fer moltes proves de tronc fem les actuacions amb quatre o cinc rondes.

Tornant al pilar al balcó, aquest no s'hauria de fer "sota el balcó" i sinó que "es porta al balcó": és a dir, se'l fa caminar ni que sigui poques passes. Altrament, despectivament se'ls anomena "rebentabalcons". Que jo recordi, només un any vam fer caminar el pilar de 5 per dur-lo al balcó de la plaça de Sant Jaume. Pero entenc que això ja requereix assajar-ho específicament.

Repeteixo que res està escrit i podem discutir sobre l'"allò que seria correcte" o "a pròpia plaça fem el que considerem oportú" pero deixo constància sobre "allò que se solia fer" o com a mínim "s'havia fet fins ara".

elpundelclot

PAPERERIA
COPISTERIA

Carrer del Clot, 93
08018 Barcelona
Tel. 932 654 130

Bar Brusí

Situat al centre del Barri Gòtic

Entrepans i tapes variades

"Els callos dels Castellers de Barcelona"

Llibreria, 23
Freneria, 1

Telèfon 93 315 05 59
08002 Barcelona

La noia de la pluja

L’“òpera prima” del nostre company Sergi Purcet

Frederic Planas

Ja sé que l’obra es va publicar fa potser tres anys, però un té el temps que té per a la lectura i la llista de títols adquirits és molt més llarga que la de textos llegits.

No ha estat fins fa poc dies que l’he repescat de la muntanya de llibres que descansen a les presatgeries –i tota mena de racons– que hi ha per casa. La veritat és que és la primera lectura que faig d’un autor a qui coneix personalment, i si es dona el cas, amb qui poder comentar el text.

A l’inici hi ha certa decepció: la noia de la pluja no és la història d’una crossa que no debuta al 5 de 9 perquè aquell dia plou. Ohhhh! És ben cert que no tot són castells en aquesta vida.

Acabada la lectura em van venir ganes de parlar amb el Sergi Purcet “Xexu” però vaig acabar pensant que estaria bé compartir-ho amb més gent, compartir-ho amb el conjunt de la Colla.

Mai havia fet una crítica literària i no he passat en cap moment de ser un simple lector, que evidentment no ha llegit tot el que se suposa que havia d’haver llegit per tal d’estar al cas de les tendències i evolucions de la literatura.

Això ve una mica al cas per la presentació de Salvador Macip que escriu a l’inici, i que entre altres consideracions fa un cert paralelisme amb l’obra de Pau Auster. Però jo no coneix gens bé aquesta obra. Sincerament, tinc els meus dubtes en recordar haver llegit alguna cosa seva –crec que sí–, però si no la recordo especialment, ja no anem bé.

Per tant m’endinso en la lectura des de la virginitat que atorga la ignorància.

Després de les primeres pàgines ja en podem treure una primera impressió: la prosa és fàcil, el vocabulari és accessible. No ens costarà de llegir, no haurem de sortir a prendre l’aire cada tres o quatre pàgines. Amb això vull dir que, afegit al fet que, com veurem després,

la història atrau, és d’aqueells llibres que podríem acabar en un cap de setmana.

La trama trenca la unitat temporal, és a dir, passa allò que ara parla en present i en el següent capítol se situa en un període anterior. Això em fa patir perquè hi ha novel·les en què no està molt ben resolt i fa que t’arribis a perdre i no saber ja ben bé on ets. Puc afirmar que no passa en cap moment i em suposa un sentiment d’alleujament.

Els personatges estan molt ben definits. Curiosament el principal no és pas la noia a qui fa referència el títol sinó un noi que no m’és especialment simpàtic. Espero que, en aquest cas, no sigui cert allò que se sol dir que la primera ficció d’un escriptor tingui certa dosi d’autobiografia, perquè no m’imagine al Xexu així.

Les descripcions, els escenaris, la documentació són del tot correctes. També és cert que no estem parlant d’una història ambientada en l’assalt de Constantinoble durant les croades. La localització, l’ambient professional, econòmic i nocturn de la ciutat, estan ben descrits i són del tot creïbles, fins al punt que a mi –ingenu irremissible– em pugui semblar “increïble” anar tan “passat de voltes”.

La trama, com ja he insinuat abans, atrau. Potser triga unes pàgines a fer-se evident –no estem parlant d’el Codi da Vinci–, però el cuquet apareix, i ens costarà deixar la lectura per a l’endemà.

Potser hi ha algun moment que l’acció ens pot semblar un pèl inversemblant. Ja sabem allò que “el món és un mocador”, però la noia de la pluja apareix quan la trama ho requereix i no necessàriament quan l’estadística ens diria que podria aparèixer casualment en una ciutat tan gran com Barcelona.

No voldria acabar sense animar-vos a fer-ne la lectura. Us farà passar un bon cap de setmana d’entreteniment i el Xexu segur que ens estarà agrair escoltant els nostres comentaris. De ben segur que l’animaran a tornar-s’hi a posar, que després d’aquesta “òpera prima” seria un greu error no fer-ho.

Quan el Clot va ser notícia a Madrid... el 1841

Xavier Martí

Els llibres d'història parlen de que aquell any va començar la regència d'Espertero mentre la futura reina Isabel II era menor d'edat; de que William Rutherford va descobrir 152 dígits del valor de "π", superant el rècord de 1789; de que a Catalunya hi van haver diversos aixecaments; de que "*Abajo las murallas!*", el treball del metge higienista Pere Felip Monlau, guanyava el concurs per estudiar l'enderroc de les muralles de Barcelona; del primer intent d'enderrocament de la Ciutadella... i, també, que aquell any el Clot va ser notícia a Madrid.

El Corresponsal era un diari que fundat i pagat pels industrials catalans i dirigit per B. C. Aribau, sortia a Madrid des de l'1 de juny de 1839. Va estar al carrer fins el 14 de maig de 1844, mentre Sant Martí de Provençals s'anava convertint en una de les poblacions catalanes amb més indústria tèxtil. L'incipient moviment obrer començava a organitzar-se, igual que havien fet des d'uns anys abans els patrons. Amb tot, les crisis de manca de feina eren constants i les contractacions i els acomiadaments es duien a terme gairebé dia a dia.

Així, el Clot, com a barri més antic, en algunes ocasions apareixia com a titular del municipi. Això és el que deia que va passar una notícia apareguda en aquell diari el 20 de maig de 1841; a cavall de les pàgines 2 i 3, de les quatre amb què comptava; a la secció "Crónica española" i sota l'epígraf "Cataluña". És una notícia datada sis dies abans, la qual cosa dona una idea de les dificultats de comunicació, i està copiada del diari barceloní *El Constitucional* que l'havia publicat el 14. Així, veiem que el correu entre aquesta ciutat i Madrid tardava, com a mínim, cinc dies. Tant el diari barceloní com el madrileny eren moderats-constitucionalistes-monàrquics.

El Corresponsal, diari fundat per industrials catalans i publicat a Madrid, se'n feia ressò d'aquests successos

En aquells moments d'inici del periodisme modern les informacions encara no anaven titulades i el redactat, que sorprendria a un lector d'avui, no estalviava adjectius. Actualment, la notícia es publicaria en una secció de "succesos" (es manté l'accentuació original):

"En la noche de hoy una gavilla de ladrones maltrató á varias personas que se dirigían a esa capital por la carretera de S. Andres de Palomar. Aquí tenemos á un desgraciado carretero víctima sacrificada por los vándalos, que cuenta mas de

Tres ó cuatro heridas que estos infames le han hecho.

Se cree que las desgracias hubieran sido de mas consideracion á no haberse hallado alli el patriota D. Manuel Mambrilla, que en union con otros amigos que le acompañaban persiguió á los tres rateros que componian la gavilla, y que por la oscuridad de la noche pudieron ocultarse entre las malezas del terreno.

Estos hechos si se reproducen pueden ocasionar males de trascendencia; pues no hace muchas noches que fue asesinado un desgraciado paisano que hemos hallado muerto en el campo".

Tot i el que estava passant al nostre país, aquella va ser l'única informació sobre Catalunya que van poder llegir els lectors d'*El Correspondal* un dia de 1841.

Una estació al Parc del Clot

Xavier Martí i Ylla

Era el 23 de juliol de 1854. Aquell dia es posava en marxa el camí conegut com a "Camí del Nord", en contraposició al "Camí de l'Est", com s'anomenava la línia de Barcelona a Mataró, inaugurada sis anys abans. La del "nord" era la línia que havia d'unir Barcelona i Granollers, des d'una estació situada on actualment hi ha la de França. Des d'allà, a través de la plaça de les Glòries, s'endinsava en el barri del Clot. En l'actual carrer dels Escultors Claperós s'hi havia situat un petit apartador industrial. El 1858 hom hi establí els extensos tallers de reparació i dipòsit de màquines i cotxes (o vagons) dels ferrocarrils Madrid-Saragossa-Alacant, coneguts com a MZA, amb espai per a 44 unitats. Successives ampliacions del baixador el van convertir en estació el 1912. Des d'aquesta estació, el tren passava per un pont de pedra i totxana sobre el camí de Sant Martí de Provençals.

El pas del Riu
va facilitar
de riscos
d'aquí provin
Clot de la M...

Aquest barri, el del Clot, és un dels més antics de Sant Martí. El pas del Rec Comtal, que portava aigua del Besòs a Barcelona, va propiciar que s'hi construïssin molins fariners i també el conreu de verdures, hortalisses, flors, etc. Alhora, va facilitar la instal·lació de ruscós d'abelles, destinats al Comte de Barcelona, dels quals se n'obtenia mel. D'aquí que part del territori rebi el nom de Clot de la Mel. Durant els segles XIV i XV existien, a banda i banda de la carretera de Ribes (actual carrer del Clot), petits nuclis d'habitatges, tallers artesans i botigues, de manera que es va iniciar la seva consolidació com a nucli de població.

Paral·lelament, un altre nucli s'anava consolidant: el del Poble Nou, que va significar una creixent rivalitat entre els dos. Una rivalitat que feu que l'ajuntament de Sant Martí, començat a construir el 1865 i inaugurat el 1887, encarés la seva façana cap al barri mariner, per a "compensar-lo" d'haver estat aixecat al Clot.

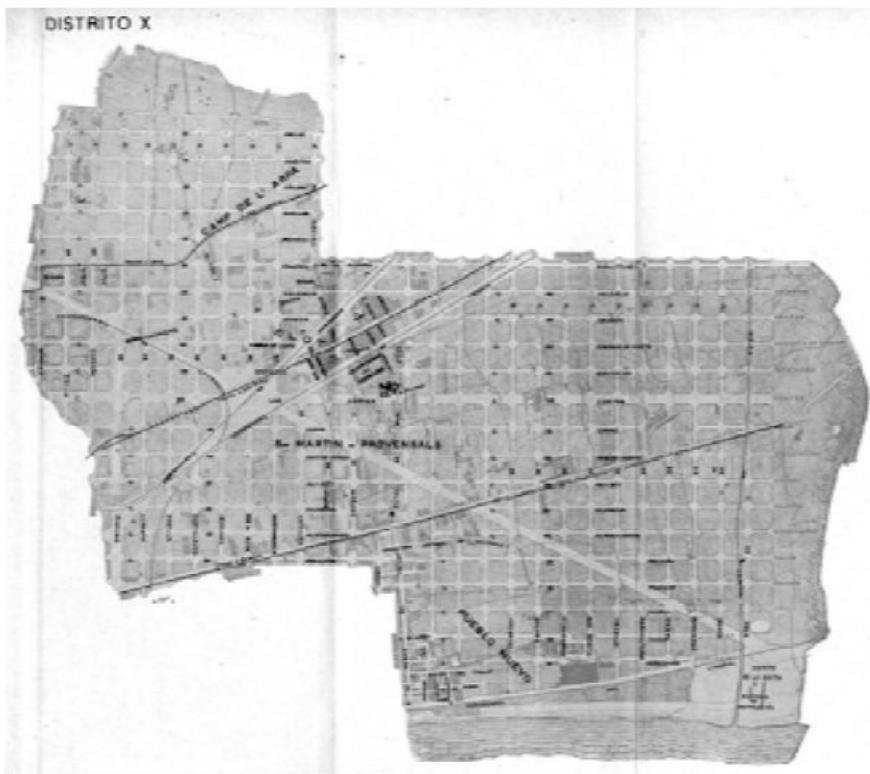
Durant dècades es va cercar la manera d'apropar els dos barris amb constants projectes de transports: tartanes, tramvies, autobusos. Fins i tot, el d'un tramvia penjat. El 1882, Joan Marfà presentava a l'Ajuntament un projecte. Sortia de la plaça del Clot (actual del Mercat).

travessava els carrers de Tallers (Rossend Nobas), de la Verneda, Sant Joan de Malta, Sant Pere i acabava a Taulat. Eren 2.060 metres i els cotxes, moguts per tracció animal, havien d'anar penjats d'una jàssera o "via" aguantada per tirants de gran resistència i sostinguda per columnes situades a una distància de cinc o sis metres... Com és notori, no va quallar.

Fins a la meitat del segle XIX, el Clot havia estat el barri més ric de Sant Martí, una població que el 1904 (ja annexada a Barcelona) era la capital espanyola

dels teixits de cotó, i que Francesc Cambó anomenà, com a bressol de la moderna indústria tèxtil, el "Manchester català". Com diuen Antonio Gascón i Cristina Aparicio, del Taller d'Història del Clot, "un seguit d'empreses buscaran la proximitat amb el camí de ferro per optimitzar els seus rendiments. Això comportarà una gradual i inevitable evolució del paisatge amb una pèrdua progressiva de l'activitat agrícola i ramadera, que serà substituïda per la indústria i l'habitatge d'un barri en creixement". Resten encara algunes construccions, destinades a habitatges particulars, d'aquell vell esplendor. I també l'antic edifici barroc de l'hospital de Sant Joan de Malta, convertit en les Escoles Cases, a tocar de l'ajuntament.

Tot i que l'estació (i les vies) separaven l'ajuntament i el mercat, fou el reflex de la indústria i el progrés del barri.

Plànol del Districte de Sant Martí de 1908

Projecte del Parc del Clot

Va estar en servei fins el 20 de desembre de 1972, el dia abans que entrés en funcionament la que es va construir soterrada a la Meridiana, i que és la que coneixem actualment. Renfe va abandonar definitivament aquelles instal·lacions tres anys després i l'Ajuntament va adquirir els terrenys el 1977 per construir-hi un parc, que no es projectaria fins el 1986.

Va ser obra dels arquitectes Daniel Freixa i Vicent Miranda, que van voler mantenir i integrar alguns dels elements anteriors: la xemeneia, murs de tancament i el fragment d'una doble arcada dels antics tallers, formant un "claustre" de maó i ferro i lloses i bancs al voltant... Tal com va escriure anys més tard Antoni Remesar, "possiblement, el Parc del Clot és un dels millors èxits

del paisatgisme d'arquitectes, organitzat en àrees específiques que combinen la recreació del natural amb l'urbà, aquesta famosa fórmula barcelonina de l'equilibri entre el dur i el tou". Pistes esportives però també saüló, acàcies, arbres fruiters, pèrgola, pins, heura, aigua, un pont de pedra, un de ferro, suspès, i un camí, parterres de gespa, mimoses, graons d'obra i llistons de fusta, arbustos en flor, parterres de gespa portada dels hipòdroms del sud de França, fanals escultòrics, xiprers, una magnòlia, un desmai... "tot crea un paisatge d'una elegància inusitada", va escriure algú.

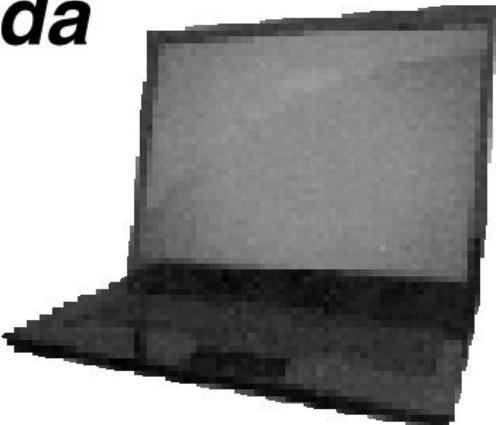
I un parc al voltant del qual està íntimament lligada la història de la nostra colla: les vies eren la "frontera" que no es creuava quan s'assajava al carrer de Navas de Tolosa. Més tard, el primer local d'assaig: el 1980 l'Ajuntament cedia un dels antics locals de Renfe, que estava situat a tocar de la xemeneia, i cinc anys més tard, el primer local propi (de lloguer) al número 33 del carrer Rossend Nobas (l'autor de l'estàtua a Rafael de Casanovas o L'Aurora, la quadriga que presideix la cascada del Parc de la Ciutadella), al davant del que havia estat l'estació. Fins als actuals Jardins dels Castellers s'hi va traslladar la Font dels Castellers i les roques, portades des de Montserrat, que formen el monument d'una font inexistent a la part sud. Parc i colla, més enllà d'uns espais...

GUIPÚSCOA-16

*Reparació i venda
d'ordinadors*

Joan F. Rodríguez

FREUS ESPECIALES
per a
CASTELLERS DE BARCELONA

Rambla Guipúscoa, 16, baixos local-3 - 08018 BARCELONA
Tel. 936 242 502 - Mòb. 688 235 781
guipuscoa16@yahoo.es

Són els nostres veïns: L'Orfeó Martinenc

Jordi Gras i Mateu

L'Orfeó Martinenc es va crear l'any 1910 amb el nom d'Escola Coral Martinenca. Va ser fruit del neguit d'uns martinencs que a primers del segle XX estaven preocupats per fer arribar l'ensenyament musical a la gent del barri del Clot i Camp de l'Arpa, i la millor manera que se'ls va acudir va ser mitjançant una escola de cant coral.

Per aconseguir aquesta formació musical l'escola va crear una massa coral, l'Orfeó Martinenc, no com el que coneixem ara sinó format per cantaires de totes les edats, nens, nenes, dones i homes que no tenien cap coneixement musical, i se'ls donava formació mitjançant la música.

De seguida l'Orfeó va agafar una gran volada però sense local propi fins que un veí del barri, el senyor Delfí Sabadell, va decidir construir un edifici a la cantonada de l'avinguda Meridiana amb els carrers Consell de Cent i Corunya, que entre altres finalitats esdevingés la seu de l'Escola Coral Martinenca, inaugurant-se l'any 1927 amb bar, sales i teatre per a 350 persones.

El fet de tenir una seu definitiva i amb diferents espais va fer que l'entitat creixés en nombre de persones associades, diversificà els seus serveis i activitats com el teatre i els Pastorets per Nadal i l'any 1930 canvià el seu nom pel d'Orfeó Martinenc. Nom pel que ja se'l coneixia popularment des de feia molts anys.

Malauradament aquesta gran progressió va ser truncada per la Guerra Civil perquè l'edifici va ser requisat pel PSOE i posteriorment pel PSUC. Així i tot, encara es va fer alguna activitat a la seu de l'Ateneu Obrer Martinenc del carrer Besalú.

La nova seu de l'Orfeó a l'avinguda Meridiana/Consell de Cent de Barcelona

En acabar la Guerra Civil el més esperat hauria estat que la situació s'hagués normalitzat, però no va ser així perquè l'entitat va ser ocupada per entitats que no tenien seu social com a conseqüència de la guerra, com Lluïssos del Clot i Carlistes amb alguns membres de Falange i alguns socis de l'Orfeó.

Aquesta situació anòmala va comportar que l'Orfeó, com a coral, no reeixís i així l'any 1941 l'entitat va canviar el nom pel de Centro Moral de San Martín de Provensals.

L'entitat va seguir fent el seu camí cultural amb noves seccions com la Benèfica, l'Esbart Montserratí Martinenc, Joventut, Filatèlia o Excursionisme, i actes com els Jocs Florals o la interpretació de La Passió.

Amb l'arribada de la democràcia el jovent de l'entitat tenia nous neguits, es va recuperar l'Orfeó com a cor i es van anar creant noves activitats com la coral infantil, l'escola de música, el Premi de Poesia l'Espurna del Clot i sobretot la recuperació de la cultura popular amb els diables i tabalers, gegants i grallers, el Tolc i el Pork, que van tenir un important efecte per recuperar i dinamitzar les festes populars del barri i els seus carrers.

Tot aquest nou neguit va comportar que l'any 2000 es recuperés el nom d'Orfeó Martinenc per a l'entitat i que l'any 2008 estrenéssim nova seu social al mateix lloc de sempre, amb un edifici de propietat amb espais polivalents i ben equipats per a un gran futur.

L'ORFEÓ MARTINENC es va fundar l'any 1910.

Disposem de seu pròpia a l'Avinguda Meridiana núm. 97, amb bar-restaurant, teatre-auditori per a 272 persones , sales polivalentes ben equipades, ascensors, camerinos i magatzems amb un total de 1.700 m².

Som prop de 500 persones sòcies distribuïdes en diferents seccions:

Cloatre, amb teatre, sarsuela, òpera, musicals, gal·la lírica i un grup infantil que fa temporada de novembre a juny.

L'Orfeó Martinenc, corals infantils i l'Escola de música.

Cultura amb els Diables i tabalers del Clot, tabalers infantils, Gegants i grallers del Clot, Tolc i Pork.

La secció Benèfica i Social, Esbart Montserratí Martinenc, Cerde Filatèlic, Passa-t'ho bé (jubilats), Escuela de Danzas Folclóricas Argentinas La Cruz del Sur, Penya Barcelonista i manualitats.

També realitzem diferents tallers d'activitats diverses durant la temporada.